

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

25. maj 2022

Indhold

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

HENSTILLINGER

Den Europæiske Centralbank

2022/C 210/01	Den Europæiske Centralbanks henstilling af 17. maj 2022 til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Banco de Portugal (ECB/2022/24)	1
---------------	--	---

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2022/C 210/02	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10526 — CHEVRON / NESTE BASE OIL) ⁽¹⁾	2
2022/C 210/03	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10683 — APPLIED / TEMASEK / JV) ⁽¹⁾	3
2022/C 210/04	Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag M.10692 — SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS) ⁽¹⁾	4

III Forberedende retsakter

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

2022/C 210/05	Den Europæiske Centralbanks udtalelse af 16. februar 2022 om et forslag til en forordning om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (CON/2022/4)	5
---------------	---	---

2022/C 210/06	Den Europæiske Centralbanks Udtalelse af 16. februar 2022 om et forslag til et direktiv og en forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (CON/2022/5)	15
---------------	--	----

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2022/C 210/07	Euroens vekselkurs — 24. maj 2022	26
---------------	---	----

Revisionsretten

2022/C 210/08	Særberetning nr. 11/2022 — »Beskyttelse af EU-budgettet - Bedre anvendelse af sortlistning er nødvendig«	27
---------------	--	----

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

2022/C 210/09	Oplysninger fra medlemsstaterne om fiskestop	28
2022/C 210/10	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	29
2022/C 210/11	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning ⁽¹⁾	30
2022/C 210/12	Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet — Udbud vedrørende ruteflyvning med forpligtelse til offentlig tjeneste ⁽¹⁾	31

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

EFTA-Domstolen

2022/C 210/13	Anmodning om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen indgivet af Trykderetten den 26. januar 2022 i sagen A mod Arbejds- og velferdsdirektoratet (Sag E-2/22)	32
---------------	--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

Europa-Kommissionen

2022/C 210/14	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.10438 — MOL / OMV SLOVENIJA) ⁽¹⁾	33
2022/C 210/15	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	35
2022/C 210/16	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag M.10709 — PARTNERS GROUP / FORTERRO) ⁽¹⁾	36
2022/C 210/17	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag: M.10724 — ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	37

Berigtigelser

2022/C 210/18	Berigtigelse til Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. maj 2022 (<i>Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. maj 2022</i>) (Den Europæiske Unions Tidende C 192 af 11.5.2022)	39
---------------	--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

HENSTILLINGER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS HENSTILLING

af 17. maj 2022

til Rådet for Den Europæiske Union om eksterne revisorer for Banco de Portugal

(ECB/2022/24)

(2022/C 210/01)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 27.1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Regnskaberne for Den Europæiske Centralbank (ECB) og for de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta, revideres af uafhængige eksterne revisorer, der indstilles af ECB's Styrelsesråd og godkendes af Rådet for Den Europæiske Union.
- (2) Mandatet for de nuværende eksterne revisorer i Banco de Portugal, Deloitte & Associados — Sociedade de Revisores Oficiais de Contas S.A., udløb efter revisionen for regnskabsåret 2021. Det er derfor nødvendigt at udnævne eksterne revisorer fra regnskabsåret 2022.
- (3) Banco de Portugal har valgt PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda som sine eksterne revisorer for regnskabsårene 2022 til 2026 —

VEDTAGET DENNE HENSTILLING:

Det henstilles, at PriceWaterhouseCoopers & Associados - Sociedade de Revisores Oficiais de Contas Lda udnævnes som eksterne revisorer for Banco de Portugal for regnskabsårene 2022 til 2026.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 17. maj 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.10526 — CHEVRON / NESTE BASE OIL)****(EØS-relevant tekst)**

(2022/C 210/02)

Den 22. februar 2022 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32022M10526. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag M.10683 — APPLIED / TEMASEK / JV)****(EØS-relevant tekst)**

(2022/C 210/03)

Den 18. maj 2022 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32022M10683. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Beslutning om ikke at gøre indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag M.10692 — SEGRO / PSPIB / TARGET ASSET SOUTH PARIS)

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/04)

Den 8. april 2022 besluttede Kommissionen ikke at gøre indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og erklære den forenelig med det indre marked. Beslutningen er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den vil kunne ses:

- under fusioner på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på EUR-Lex-webstedet (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=da>) under dokumentnummer 32022M10692. EUR-Lex giver onlineadgang til EU-retten.

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

III

(Forberedende retsakter)

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE

af 16. februar 2022

om et forslag til en forordning om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme

(CON/2022/4)

(2022/C 210/05)

Indledning og retsgrundlag

Den 20. juli 2021 vedtog Europa-Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 ⁽¹⁾ (herefter »AMLAR«).

Den Europæiske Centralbank (ECB) er ikke blevet hørt om forordningsforslaget, men mener, at det er omfattet af dens kompetenceområde. Den Europæiske Centralbank udøver derfor sin ret i henhold til artikel 127, stk. 4, andet punktum, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til at afgive en udtalelse til de behørigt EU-institutioner om spørgsmål inden for dets kompetenceområde. ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af traktatens artikel 127, stk. 4, og artikel 282, stk. 5, idet AMLAR indeholder bestemmelser, der påvirker ECB's opgaver vedrørende tilsynet med kreditinstitutter i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger**1. Oversigt og indledende bemærkninger**

- 1.1. ECB glæder sig over pakken med fire lovgivningsforslag, herunder AMLAR, som Kommissionen offentliggjorde den 20. juli 2021 med henblik på at styrke Unionens regler om bekæmpelse af hvidvask af penge (anti-money laundering, AML) og finansiering af terrorisme (countering the financing of terrorism, CTF) (AML/CTF). Denne udtalelse fokuserer på AMLAR. Særskilte ECB-udtalelser omhandler de øvrige tre komponenter i lovpakken – i) Europa-Parlamentets og Rådets forslag til en forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ⁽²⁾ (herefter »AMLRI«), ii) Europa-Parlamentets og Rådets forslag til et direktiv om de mekanismer, medlemsstaterne skal indføre for at forebygge, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 ⁽³⁾ (herefter »AMLD6«), og iii) Europa-Parlamentets og Rådets forslag til en forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og ved overførsler af visse kryptoaktiver (omarbejdning) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2021) 421 final.

⁽²⁾ COM(2021) 420 final.

⁽³⁾ COM(2021) 423 final.

⁽⁴⁾ COM(2021) 422 final.

- 1.2. Som tidligere bemærket ⁽⁵⁾ støtter ECB kraftigt en EU-ordning, der sikrer, at medlemsstaterne, Unionens myndigheder og organer samt forpligtede enheder i EU har effektive værktøjer til at bekæmpe misbrug af Unionens finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme. ECB har givet udtryk for sin fulde støtte til den foregående fase af harmoniseringsbestrebelse ⁽⁶⁾, hvor Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) AML/CFT-mandat blev styrket, og glæder sig over det næste skridt i processen, hvor Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorismen (»AMLA«) oprettes.
- 1.3. Opgaven med at føre tilsyn med kreditinstitutter i relation til forebyggende foranstaltninger mod, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, er ikke blevet overdraget til ECB. I henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, vil det heller ikke være muligt at give ECB AML/CFT-tilsynsbeføjelser, da den klart begrænser de tilsynsopgaver, der kan overdrages til ECB, til prudentielt tilsyn. Resultaterne af AML/CFT-tilsynet er imidlertid vigtige for, at ECB kan udføre sine tilsynsopgaver, i de tilfælde, hvor ECB tager hensyn til de modtagne oplysninger i de relevante tilsynsaktiviteter, herunder i tilsynskontrol- og vurderingsprocesser, vurderinger af, om institutternes ledelsesordninger, processer og mekanismer er tilstrækkelige, og vurderinger af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganerne. I overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽⁷⁾ skal AML/CFT-tilsynsmyndighederne for kreditinstitutter og finansielle institutioner, tilsynsmyndigheder og finansielle efterretningsenheder (FIU'er) i medlemsstaterne desuden samarbejde tæt med hinanden inden for deres respektive kompetenceområder og give hinanden oplysninger, der er relevante for deres respektive opgaver.
- 1.4. ECB er rede til at samarbejde med AMLA og bidrage til lovgivningsprocessen, bl.a. ved at dele sine erfaringer som tilsynsmyndighed på EU-plan, hvor denne erfaring kan være relevant for opbygningen af et AML/CFT-tilsyn på EU-plan.
- 1.5. Oprettelsen af en AML/CFT-myndighed på EU-plan er et vigtigt skridt i retning af at sikre en mere harmoniseret anvendelse af Unionens AML/CFT-krav i hele EU. Det er ECB's erfaring, at det er nødvendigt at tildele en tilsynsmyndighed på EU-plan en tilstrækkelig høj grad af ansvar, både med hensyn til direkte tilsyn og til udførelsen af overvågningsfunktioner, for at kunne fremme konvergensen mellem tilsynspraksisser i en række medlemsstater. Dette ansvar bør modsvares af passende tilsynsbeføjelser. I henhold til AMLAR vil AMLA ud over de direkte tilsynsbeføjelser, som i begyndelsen vil blive udøvet over for en relativt begrænset gruppe af forpligtede enheder, foretage periodiske vurderinger og peerevalueringer af AML/CFT-tilsynsmyndigheder i henholdsvis den finansielle og ikke-finansielle sektor. Dette vil hjælpe AMLA med at identificere bedste praksisser på nationalt plan, både med henblik på at anvende dem i AMLA's eget direkte tilsyn og på at afspejle dem i henstillinger eller andre reguleringsmæssige produkter rettet til de enkelte medlemsstaters AML/CFT-myndigheder, hvis repræsentanter også vil deltage i AMLA's almindelige råd. En højere grad af harmonisering og konsekvens i AML/CFT-tilsynet vil også gavne det prudentielle tilsyn.

⁽⁵⁾ Jf. Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2005/2 af 4. februar 2005 efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme (EUT C 40 af 17.2.2005, s. 9), Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2013/32 af 17. maj 2013 om et forslag til direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og om et forslag til forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2), Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2016/49 12. oktober 2016 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF (EUT C 459 af 9.12.2016, s. 3), og Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2018/55 af 7. december 2018 om et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og relaterede retsakter (EUT C 37 af 30.1.2019, s. 1). Alle ECB's udtalelser er offentliggjort i EUR-Lex.

⁽⁶⁾ Jf. ECB's udtalelse CON/2018/55 afsnit 1.1.

⁽⁷⁾ Jf. artikel 117, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Specifikke bemærkninger

2. Omfanget af AMLA's direkte og indirekte tilsyn

- 2.1. Kriterierne for at identificere de udvalgte forpligtede enheder, der vil være under AMLA's direkte tilsyn ⁽⁸⁾, er relativt strenge, og det fremgår af de dokumenter, der ledsager Kommissionens lovgivningsforslag, at kun ca. 12-20 forpligtede enheder vil opfylde disse kriterier. Det anslås ikke, hvor mange af disse enheder der forventes at være institutter, der er omfattet af ECB's direkte tilsyn i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽⁹⁾. For signifikante enheder under tilsyn ⁽¹⁰⁾, som er under ECB's direkte tilsyn, og som opfylder disse kriterier, bliver AMLA ECB's modpart med henblik på udveksling af oplysninger og samarbejde om det daglige tilsyn, egnethedsvurderinger og »fælles procedurer« ⁽¹¹⁾, som omfatter vurdering af ansøgninger om tilladelse til at påbegynde virksomhed som kreditinstitut, inddragelse af sådanne tilladelser og vurdering af erhvervelser og afhændelser af kvalificerede andele. Hvis mindre signifikante enheder under tilsyn ⁽¹²⁾ (LSI'er) opfylder kriterierne i AMLAR, begrænses samarbejdet mellem ECB og AMLA til de relevante aspekter af de fælles procedurer.
- 2.2. ECB noterer sig det foreslåede begrænsede omfang af AMLA's direkte tilsyn i lyset af forslaget budgetmæssige begrænsninger. Det er ECB's erfaring, at det er gavnligt at have et bredt anvendelsesområde for direkte tilsyn på EU-plan og at udvælge de institutter, der bliver underlagt direkte tilsyn, på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier. ECB vil derfor kraftigt støtte, at kriterierne for identifikation af udvalgte forpligtede enheder ændres, således at processen resulterer i en større pulje af forpligtede enheder, som vil være under AMLA's direkte tilsyn. Puljen kunne omfatte forpligtede enheder med hovedsæde i hver enkelt af medlemsstaterne og derved fremme en fælles tilsynskultur og konvergens mellem AML/CFT-tilsynspraksisser. Dette vil også mindske risikoen for arbitrage. For så vidt angår den fælles tilsynsmekanisme (SSM), støtter kriterierne for udvælgelse af signifikante enheder under tilsyn dette mål, idet ECB i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 skal udføre direkte tilsynsopgaver vedrørende de tre mest signifikante kreditinstitutter i hver af de deltagende medlemsstater, medmindre dette begrundes af særlige omstændigheder ⁽¹³⁾. I betragtning af de relativt strenge og risikobaserede udvælgelseskriterier, der er fastsat i AMLAR, vil offentliggørelsen af listen over udvalgte forpligtede enheder, jf. AMLAR, indirekte svare til at offentliggøre den høje ML/TF-risikostatus for de udvalgte enheder under tilsyn. Dette er i øjeblikket fortrolige oplysninger, som kun udveksles mellem relevante myndigheder på et strengt need-to-know grundlag. Objektive risikobaserede kriterier, der ikke indirekte fører til, at sådanne fortrolige tilsynsoplysninger videregives, kunne være at foretrække, da de ikke ville sende utilsigtede signaler til markederne eller skabe en omdømmemæssig risiko for de udvalgte forpligtede enheder, som AMLA fører direkte tilsyn med. Desuden bør der tilføjes en bestemmelse for at sikre kommunikation mellem AMLA og de relevante tilsynsmyndigheder i Unionen i forbindelse med processen, hvor de forpligtede enheder vurderes med henblik på udvælgelse, inden listen over udvalgte forpligtede enheder offentliggøres. Dette vil gøre det muligt for tilsynsmyndighederne at analysere på forhånd, hvilke tilsynsmæssige konsekvenser der kan være af de risici, der er forbundet med disse enheder.
- 2.3. For så vidt angår næsten alle signifikante og mindre signifikante enheder under tilsyn, vil ECB's primære modparter fortsat være de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder for kreditinstitutter, finansielle institutioner og FIU'er. ECB har bemærket, at der er en vis grad af heterogenitet i de oplysninger, som de enkelte AML/CFT-tilsynsmyndigheder har leveret til ECB, siden det systematiske samarbejde mellem de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder og ECB begyndte i 2019 efter de lovændringer, som blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 ⁽¹⁴⁾. Dette gør det vanskeligere at tage resultaterne af AML/CFT-tilsynet i betragtning på en ensartet måde i de opgaver, der udføres i forbindelse med det prudentielle tilsyn. I denne forbindelse glæder ECB sig over den rolle, som AMLA vil spille med hensyn til at styrke harmoniseringen af ML/TF-risikovurderinger og andre AML/CFT-

⁽⁸⁾ Jf. artikel 12 og 13 i AMLAR.

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽¹⁰⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 16, i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141 af 14.5.2014, s. 1).

⁽¹¹⁾ Som defineret i SSM-rammeforordningens artikel 2, nr. 3.

⁽¹²⁾ Som defineret i SSM-rammeforordningens artikel 2, nr. 7.

⁽¹³⁾ Jf. artikel 6, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

tilsynsopgaver, der udføres af myndighederne i medlemsstaterne. Navnlig med hensyn til den metode, der skal udvikles af AMLA til klassificering af den iboende risikoprofil og restrisikoprofilen for de forpligtede enheder, er det vigtigt at opnå en høj grad af harmonisering af begge metoder, da de vil have betydning for ensartetheden af de oplysninger, der modtages, og som tages i betragtning i det prudentielle tilsyn.

- 2.4. Med forbehold af Kommissionens fremtidige revisioner, der er planlagt i henhold til AMLAR ⁽¹⁵⁾, ser ECB gerne, at omfanget af AMLA's direkte tilsynsopgaver udvides til at omfatte en bredere undergruppe af enheder, som ECB fører direkte tilsyn med. Dette vil kunne bidrage til at opnå en højere grad af konsekvens i AML/CFT-tilsynsvurderingerne af sådanne institutter og således også bidrage til yderligere at støtte det prudentielle tilsyn, som nogle af disse vurderinger tjener som input til.

3. Samarbejde mellem AMLA og ECB

- 3.1. AMLAR regulerer samarbejdet mellem AMLA og ikke-AML/CFT-myndigheder ⁽¹⁶⁾. ECB glæder sig over, at sidstnævnte begreb omfatter fire typer myndigheder, herunder ECB i sin tilsynsfunktion ⁽¹⁷⁾. Med henblik på at fremme udvekslingen af oplysninger mellem AML/CFT og tilsynsmyndighederne kunne en vigtig merværdi ved AMLA være muligheden for at forbedre det nuværende samarbejde frem for at blive et yderligere lag i informationsudvekslingen mellem andre myndigheder. I denne henseende bør AMLA pålægges en generel forpligtelse til at sikre en forholdsmæssig og effektiv anvendelse af samarbejdsværktøjer med henblik på at minimere indberetningsbyrden for de myndigheder, der er involveret i samarbejdet med AML/CFT-tilsynsmyndigheder via flere kanaler, herunder, men ikke begrænset til, AML/CFT-kollegier, AML/CFT-databasen og samarbejdsaftaler.
- 3.2. I henhold til AMLAR skal AMLA samarbejde med ikke-AML/CFT-myndigheder, hvis det er nødvendigt for udførelsen af AMLA's opgaver ⁽¹⁸⁾. Denne bestemmelse bør være mere generel, og henvisningen til AMLA's opgaver bør fjernes. Samarbejdet skal pr. definition tage hensyn til alle de deltagende myndigheders opgaver. Derfor kræves det f.eks. i forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁹⁾, at ECB samarbejder med de myndigheder, der indgår i Det Europæiske Finanstilsynssystem, og i henhold til direktiv 2013/36/EU ⁽²⁰⁾ skal AML/CFT-myndigheder og prudentielle tilsynsmyndigheder udveksle oplysninger, der er relevante for den modtagende myndigheds opgaver uden hensyn til, om en sådan udveksling af oplysninger også er nødvendig for udførelsen af de opgaver, der henhører under den myndighed, der leverer oplysningerne. Det er i mange tilfælde muligt at fastslå en sådan nødvendighed, men ikke altid. Det er derfor mere hensigtsmæssigt at erstatte henvisningen til AMLA's opgaver med en mere generel henvisning, der kræver, at AMLA samarbejder med ikke-AML/CFT-myndigheder inden for rammerne af sit mandat for at sikre, at de øvrige berørte myndigheder kun anmoder om relevante former for samarbejde. Dette gælder især og er af særlig relevans for tilsynsmyndigheder som f.eks. ECB som følge af deres forpligtelse til at tage oplysninger fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne i betragtning i deres tilsynsmæssige vurderinger.
- 3.3. AMLAR henviser til tilvejebringelsen af oplysninger fra AML/CFT-databasen, som AMLA skal oprette i henhold til AMLAR ⁽²¹⁾. ECB forstår, at denne nye database vil erstatte den database over AML/CFT-relaterede svagheder, som EBA skulle opbygge i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽²²⁾. De to databaser er forskellige på flere punkter. Hvor EBA også var forpligtet til at levere oplysninger fra databasen til tilsynsmyndighederne på eget initiativ ⁽²³⁾, er AMLA kun forpligtet til at levere oplysninger efter anmodning fra tilsynsmyndighederne ⁽²⁴⁾. AMLAR bør ændres for at sikre, at AMLA også leverer oplysninger på eget initiativ til både AML/CFT-tilsynsmyndigheder og ikke-AML/CFT-tilsynsmyndigheder. Hvis en tilsynsmyndighed ikke er bekendt med, at de relevante oplysninger findes, vil den ikke kunne anmode om sådanne oplysninger i henhold til AMLAR ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Jf. artikel 88 i AMLAR.

⁽¹⁶⁾ Jf. artikel 78 i AMLAR.

⁽¹⁷⁾ Jf. artikel 2 i AMLAR.

⁽¹⁸⁾ Jf. artikel 78, stk. 1, i AMLAR.

⁽¹⁹⁾ Jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1024/2013.

⁽²⁰⁾ Jf. artikel 117, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.

⁽²¹⁾ Jf. artikel 11 og artikel 78, stk. 3, i AMLAR.

⁽²²⁾ Jf. artikel 9a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽²³⁾ Jf. artikel 9a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

⁽²⁴⁾ Jf. artikel 11, stk. 1, der kun henviser til finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder, og artikel 11, stk. 4, i AMLAR.

⁽²⁵⁾ Jf. artikel 11, stk. 4, i AMLAR.

- 3.4. For så vidt angår AML/CFT-databasen, definerer AMLAR de typer oplysninger, som AML/CFT-tilsynsmyndighederne skal overføre til databasen ⁽²⁶⁾, hvoraf de fleste overlapper de oplysninger, som AML/CFT-tilsynsmyndighederne også skal dele med de relevante tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 117, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU. I overensstemmelse med den tankegang, der ligger bag de nuværende bestemmelser om den centrale AML/CFT-database i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010, kunne et mere bredt tilgængeligt dataknudepunkt være en værdifuld tjeneste med det sigte at styrke samarbejdet mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og AML/CFT-tilsynsmekanismen, f.eks. ved at bygge på digitale løsninger, der allerede er tilgængelige for EU's tilsynsmyndigheder (f.eks. for samarbejdet mellem den fælles tilsynsmekanisme (SSM) og den fælles afviklingsmekanisme). Denne mulighed ville minimere såvel dobbeltarbejde som den byrde, der påhviler AML/CFT-tilsynsmyndighederne, som ellers vil skulle dele de samme oplysninger to gange, både med databasen i henhold til AMLAR og med de relevante tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 117, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.
- 3.5. I henhold til AMLAR skal AML/CFT-tilsynsmyndighederne fremsende oplysninger til databasen om rådgivning ydet til andre »nationale« myndigheder i forbindelse med godkendelsesprocedurer, tilbagetrækning af godkendelsesprocedurer og egnetheds- og hæderlighedsvurderinger af aktionærer eller medlemmer af ledelsesorganet i individuelle forpligtede enheder ⁽²⁷⁾. Ordet »national« bør udgå, da AML/CFT-tilsynsmyndighederne vil fremsende oplysninger i denne henseende ikke blot til de nationale myndigheder, men også til ECB i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU ⁽²⁸⁾ og AMLD6 ⁽²⁹⁾.
- 3.6. I henhold til AMLAR skal AMLA, om nødvendigt, indgå et aftalememorandum med ikke-AML/CFT-myndigheder ⁽³⁰⁾. Betingelsen »om nødvendigt« er nyttig, da der allerede findes flere platforme for samarbejde mellem AML/CFT-tilsynsmyndigheder og prudentielle tilsynsmyndigheder. ECB samarbejder også med AML/CFT-tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde i henhold til en aftale, som ECB undertegnede den 10. januar 2019 ⁽³¹⁾ i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽³²⁾ (»AML-aftalen«). AML-aftalen har mere end 50 underskrivere, da der typisk er mere end én AML/CFT-tilsynsmyndighed for kreditinstitutter og finansielle institutioner i hver af medlemsstaterne, og danner grundlag for et bilateralt samarbejde mellem ECB og de enkelte underskrivende AML/CFT-tilsynsmyndigheder. På grund af dette samarbejdes bilaterale karakter og i lyset af, at koncerntilsyn i henhold til direktiv (EU) 2015/849 udføres på grundlag af forskellige principper for konsolideret tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, har AML-aftalen vist sig ikke at være så rettidig og effektiv som andre værktøjer, der muliggør multilateralt samarbejde, såsom AML/CFT-kollegierne. Selv om AMLA i henhold til AML-aftalen let kan tilslutte sig aftalen, og AMLAR også gør det muligt for AMLA at indgå en særlig aftale mellem ECB og AMLA, glæder ECB sig over, at AMLAR giver fleksibilitet til at undersøge, om dette vil være nødvendigt i betragtning af, at der er andre samarbejdsværktøjer, der gør det muligt at samarbejde multilateralt på en mere effektiv måde, også med henblik på, at AMLA bliver mere end blot en yderligere aktør i informationsudvekslingsprocessen med ECB.
- 3.7. Endvidere skal AMLA i henhold til AMLAR sikre effektivt samarbejde og informationsudveksling mellem alle finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder i AML/CFT-tilsynssystemet og de relevante myndigheder, der ikke er AML/CFT-myndigheder ⁽³³⁾. ECB glæder sig over denne bestemmelse, da der i de seneste år er blevet etableret en lang række platforme til udveksling af oplysninger mellem AML/CFT-tilsynsmyndigheder og prudentielle tilsynsmyndigheder, hvor samspillet mellem disse ikke altid er klart. Eksempelvis skal ovennævnte tilsynsmyndigheder udveksle oplysninger ikke kun direkte med hinanden, men også via EBA's AML/CFT-database. Denne bestemmelse om sikring af et effektivt samarbejde bør udvides til også at omfatte FIU'er og ikke-finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder. FIU'er og tilsynsmyndigheder, der fører tilsyn med kreditinstitutter, er allerede forpligtede til at samarbejde

⁽²⁶⁾ Jf. artikel 11, stk. 2, i AMLAR.

⁽²⁷⁾ Jf. artikel 11, stk. 2, litra d), i AMLAR.

⁽²⁸⁾ Jf. artikel 117, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU.

⁽²⁹⁾ Jf. artikel 48, stk. 1, i AMLD6.

⁽³⁰⁾ Jf. artikel 78, stk. 2, i AMLAR.

⁽³¹⁾ Se den multilaterale aftale om de praktiske betingelser for udveksling af oplysninger i henhold til artikel 57a, stk. 2, i direktiv (EU) 2015/849.

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF og Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽³³⁾ Jf. artikel 78, stk. 3, i AMLAR.

i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU. Da AMLA's almindelige råd også omfatter alle medlemsstaternes FIU'er, og da AMLA er forpligtet til at drive støtte- og koordineringsmekanismen for FIU'er ⁽³⁴⁾, vil det være hensigtsmæssigt at tilføje FIU'er til anvendelsesområdet for denne bestemmelse. For så vidt angår ikke-finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder, kan tilsynsmyndighederne være nødt til at samarbejde med dem, hvis ikke-finansielle forpligtede enheder, f.eks. udbydere af kryptoaktivtjenester, er en del af den samme koncern som kredit- eller finansieringsinstitutter. Hvad angår det mere generelle samarbejde med ikke-finansielle tilsynsmyndigheder, og som foreslået af ECB i en særskilt udtalelse om AMLR1 og AMLD6, kunne tilladelserne til udveksling af oplysninger for AML/CFT-tilsynsmyndighederne styrkes generelt for at give dem mulighed for at udveksle oplysninger med en bredere vifte af andre myndigheder. En sådan styrkelse ville automatisk udvide AMLA's beføjelser til at dele fortrolige oplysninger med andre myndigheder, via AMLAR ⁽³⁵⁾.

- 3.8. Da der kan være reguleringsmæssige produkter, såsom retningslinjer eller tekniske standarder, der er rettet til eller påvirker både AML/CFT-tilsynsmyndigheder og tilsynsmyndigheder eller andre myndigheder, er det vigtigt, at AMLA samarbejder med EBA, Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) om at udvikle disse reguleringsmæssige produkter. Det generelle krav om, at AMLA skal samarbejde med EBA ⁽³⁶⁾, bør ændres, så det omfatter en specifik henvisning til samarbejde om udvikling af sådanne reguleringsmæssige produkter i lighed med det samarbejde mellem AMLA og Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som Kommissionen har foreslået ⁽³⁷⁾.

4. Processer anvendt i direkte og indirekte tilsyn

- 4.1. På samme måde som ECB udfører sine tilsynsopgaver, foreslås det, at AMLA anvender fælles tilsynsteam (JST'er) i sine direkte AML/CFT-tilsynsopgaver. AMLAR præciserer, at AMLA's fælles tilsynsteam vil bestå af både AMLA's personale og personale fra de nationale finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder, og at JST-koordinatoren vil blive »uddelegeret« fra AMLA til den nationale AML/CFT-tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor en udvalgt forpligtet enhed har sit hovedsæde, efter aftale med de relevante nationale finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder ⁽³⁸⁾. Det fremgår endvidere af dokumenterne, som ledsager lovgivningsforslaget, at næsten alle AMLA's medarbejdere, som vil være en del af de fælles tilsynsteam, vil have deres fysiske base i medlemsstaterne. ECB forstår i denne forbindelse, at udtrykket »uddelegeret« ⁽³⁹⁾ skal forstås således, at JST-koordinatoren vil være medlem af AMLA's personale, men at dennes normale arbejdssted ikke vil være i AMLA's hovedsæde, men i den medlemsstat, hvor enheden under tilsyn har sit hovedsæde. Udtrykket »uddelegeret« betyder således på ingen måde, at AMLA's beføjelser delegeres til den nationale finansielle AML/CFT-tilsynsmyndighed eller til nogen anden myndighed i medlemsstaterne. ECB bemærker endvidere, at AMLAR overdrager både tilsyn på stedet og eksternt tilsyn til de fælles tilsynsteam.
- 4.2. ECB glæder sig over, at AMLA's bestyrelse tildeles tilsynsmæssige beslutningstagende beføjelser vedrørende udvalgte forpligtede enheder og ser det som et væsentligt skridt fremad med hensyn til at styrke AML/CFT-tilsynet i EU. ECB anerkender fuldt ud, at AML/CFT-tilsynet kan kræve en anden strukturel opbygning end det prudentielle tilsyn, men vil gerne dele de erfaringer, som ECB har gjort sig med JST-strukturen inden for rammerne af den fælles tilsynsmekanisme. De fælles tilsynsteam inden for SMM ledes også af en JST-koordinator, som altid er en ansat i ECB. JST-koordinatoren har imidlertid sin base i ECB's hjemsted i Frankfurt am Main og ikke på medlemsstatsniveau. Hvad angår de øvrige JST-medlemmer, omfatter disse både ECB-ansatte og ansatte i de kompetente nationale myndigheder. JST-medlemmer, der er ansat i ECB, har også deres base i ECB og ikke på medlemsstatsniveau. Det er ECB's erfaring, at dette fremmer kommunikation på tværs af institutionen og udveksling af bedste praksis og bidrager positivt til at opbygge en fælles tilsynskultur. For at stimulere dialogen inden for JST om optimale tilsynsprocedurer for de enkelte enheder under tilsyn kommer JST-koordinatoren inden for SSM desuden som hovedregel ikke fra det land, hvor banken under tilsyn har sit hovedsæde. Endelig udpeges JST-koordinatorerne i princippet for en periode på 3-5 år, og de forventes at rotere regelmæssigt (idet det tages hensyn til, at ikke alle JST-medlemmer kan rotere på samme tid).

⁽³⁴⁾ Jf. artikel 33-37, i AMLAR.

⁽³⁵⁾ Jf. artikel 75 i AMLAR.

⁽³⁶⁾ Jf. artikel 77, stk. 1, i AMLAR.

⁽³⁷⁾ Jf. artikel 77, stk. 2, i AMLAR.

⁽³⁸⁾ Jf. artikel 15 i AMLAR.

⁽³⁹⁾ Jf. artikel 15, stk. 2, i AMLAR.

4.3. Hvad angår koncentrationen af opgaver, som udføres henholdsvis eksternt og på stedet, i samme team, er det ECB's erfaring, at en uafhængig inspektionsfunktion på stedet kombineret med en regelmæssig dialog mellem eksterne team og team på stedet øger kvaliteten af ECB's løbende tilsyn. Derved sikres det navnlig, at det fælles tilsynsteamets synspunkter, der udarbejdes på grundlag af tidligere indhentede oplysninger, ikke påvirker resultaterne af inspektioner på stedet. Som det fremgår af ECB's vejledning i inspektioner på stedet og undersøgelser af interne modeller supplerer inspektioner på stedet det løbende tilsyn. ECB har til stadighed et indgående kendskab til kreditinstituttet ved løbende at udføre et eksternt tilsyn, som hovedsagelig er baseret på de oplysninger, som kreditinstituttet indberetter, og gennem inspektioner på stedet kontrollerer ECB bl.a. nøjagtigheden af de oplysninger, der ligger til grund for det løbende tilsyn. Teamet, der foretager inspektion på stedet, herunder missionschefen, handler uafhængigt af, men i samarbejde med, det fælles tilsynsteam. Når tilsynsafgørelsen om at foretage en inspektion er vedtaget, er missionschefen eneansvarlig for at gennemføre inspektionen og har ligeledes ansvar for at udarbejde en rapport, der indeholder inspektionsteamets resultater. I henhold til artikel 144 i SSM-rammeforordningen er ECB ansvarlig for at nedsætte og sammensætte team, der udfører inspektion på stedet, under inddragelse af de kompetente nationale myndigheder⁽⁴⁰⁾. Inspektionsteamet kan bestå af ECB-inspektører, tilsynsførende, der er ansat af den kompetente nationale myndighed i den inspicerede juridiske enheds medlemsstat, og tilsynsførende fra andre kompetente nationale myndigheder samt medlemmer af fælles tilsynsteam eller andre personer, der er bemyndiget af ECB. Uanset hvor de kommer fra, arbejder alle teammedlemmerne på vegne af ECB under missionschefens ansvar. Et medlem af et fælles tilsynsteam kan ikke udnævnes til missionschef. Det er også ECB's erfaring, at det kan være vanskeligt at udnytte ressourcerne effektivt i et team, der både udfører tilsynsopgaver på stedet og eksterne inspektioner. Det, der kan virke som tilstrækkelige ressourcer til at udføre de daglige opgaver, kan vise sig at være underbemandede, når dele af teamet deltager i inspektioner på stedet⁽⁴¹⁾. Desuden har det vist sig at være afgørende for udviklingen af en fælles tilgang til aktiviteter på stedet inden for SSM, at der inddrages tilsynsførende fra forskellige kompetente nationale myndigheder i de team, der foretager inspektion på stedet.

4.4. AMLAR fastsætter de tilsynsbeføjelser, som tilkommer AMLA⁽⁴²⁾ over for udvalgte forpligtede enheder under AMLA's direkte tilsyn i tillæg til de tilsynsbeføjelser, der vil tilkomme alle de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder i henhold til AMLD6⁽⁴³⁾. AMLA vil også kunne kræve, i form af instrukser, at de nationale finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder gør brug af deres beføjelser i henhold til og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret, hvis AMLAR ikke tillægger AMLA sådanne beføjelser. Disse beføjelser overlapper delvis ECB's beføjelser i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013 og mere generelt tilsynsmyndighedernes beføjelser i henhold til direktiv 2013/36/EU. Dette gælder f.eks. beføjelsen til at begrænse forretningsaktiviteter, transaktioner eller netværk af institutter under tilsyn⁽⁴⁴⁾, eller til at kræve ændringer i enheden under tilsyns ledelsesorgan⁽⁴⁵⁾. Der findes allerede visse overlapninger i tilsynsbeføjelserne for så vidt angår AML/CFT-tilsynsmyndighedernes beføjelser i henhold til direktiv (EU) 2015/849 og den nationale gennemførende lovgivning. Denne overlapning af tilsynsbeføjelser kræver samarbejde mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og AML/CFT-tilsynsmyndighederne for at undgå konflikter og utilsigtede konsekvenser, herunder at det samme kreditinstitut pålægges flere ukoordinerede tilsynsforanstaltninger. ECB er rede til at samarbejde med AMLA og med de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder i denne henseende. Det er desuden vigtigt at sikre, at AMLA, inden den pålægger forpligtede enheder, der også er underlagt tilsyn af andre myndigheder, administrative sanktioner og foranstaltninger, koordinerer sine tilsynsforanstaltninger med de andre relevante myndigheder, og navnlig med de relevante tilsynsmyndigheder for kreditinstitutter, hvis disse tilsynsforanstaltninger vil påvirke disse institutter. I en særskilt udtalelse om AMLD6 foreslår ECB derfor, at AMLD6 ændres for at begrænse de uønskede virkninger af en potentielt ukoordineret udøvelse af tilsynsbeføjelser i forhold til den samme forpligtede enhed. Under henvisning til de relevante bestemmelser i AMLR1, AMLD6 og AMLAR⁽⁴⁶⁾ forstår ECB, at dette koordineringskrav, der er fastsat i AMLD6, vil gælde for både de nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheder og AMLA.

⁽⁴⁰⁾ Begrebet »kompetent national myndighed« er defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1024/2013.

⁽⁴¹⁾ Inden for rammerne af SSM er tilsyn på stedet (dvs. inspektioner) en specifik funktion, der fungerer gennem særlige strukturer hos ECB og de kompetente nationale myndigheder, herunder ad hoc-missioner for hver inspektion med personale, hvor der er behov for specifikke kompetencer og tilgængelighed (lange perioder langt fra kontoret/hjemmet). For at give et indtryk af omfanget har SSM, for så vidt angår signifikante institutter, som helhed afsat omkring 40 % af de medarbejdere, omregnet til fuldtidsstillinger, der deltager i det eksterne tilsyn, til at udføre denne specifikke funktion på stedet (gennem de fælles tilsynsteam).

⁽⁴²⁾ Jf. artikel 20 i AMLAR.

⁽⁴³⁾ Jf. artikel 41, i AMLD6.

⁽⁴⁴⁾ Jf. artikel 20, stk. 2, i AMLAR.

⁽⁴⁵⁾ Jf. artikel 41, stk. 1, litra f), i AMLD6.

⁽⁴⁶⁾ Jf. navnlig artikel 20, stk. 3, i AMLAR, hvori det fastsættes, at AMLA ligeledes har alle de beføjelser og forpligtelser, som de kompetente myndigheder har i medfør af den relevante EU-ret.

- 4.5. Hvad angår AMLA's indirekte tilsynsrolle, glæder ECB sig over forslaget om at overdrage opgaven med at varetage det indirekte tilsyn med ikke-udvalgte forpligtede enheder til AMLA, da det vil bidrage til tilsynsmæssig konvergens og også give AMLA mulighed for at anmode en national finansiel AML/CFT-tilsynsmyndighed om at træffe tilsynsforanstaltninger under ekstraordinære omstændigheder. I klart definerede tilfælde er det i henhold til AMLAR også muligt for AMLA at anmode Kommissionen om tilladelse til, at tilsynsbeføjelser over for en ikke-udvalgt forpligtet enhed overdrages fra en national finansiel AML/CFT-tilsynsmyndighed til AMLA ⁽⁴⁷⁾. AMLA kan kun fremsætte en sådan anmodning til Kommissionen, hvis den nationale AML/CFT-tilsynsmyndighed ikke efterkommer en anmodning fra AMLA om at vedtage en afgørelse rettet til en forpligtet enhed. I praksis kan der ganske vist være tilfælde, hvor både den nationale AML/CFT-tilsynsmyndighed og AMLA er enige om at overdrage tilsynsbeføjelser, men AMLAR fastsætter ikke en procedure for en sådan overdragelse i tilfælde, hvor der ikke foreligger en sådan manglende overholdelse fra den nationale AML/CFT-tilsynsmyndigheds side. I denne forbindelse bemærker ECB, at både forordning (EU) nr. 1024/2013 (for så vidt angår ECB) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽⁴⁸⁾ (for så vidt angår Den Fælles Afviklingsinstans) også giver mulighed for, at tilsynsbeføjelser overtages på anmodning af den respektive nationale myndighed ⁽⁴⁹⁾. Denne mulighed bør også gøres tilgængelig inden for AML/CFT-tilsynssystemet i en periode på op til tre år. Hvis denne mulighed indarbejdes i AMLAR, vil det være nødvendigt at analysere, hvorledes Kommissionen skal inddrages i denne proces, bl.a. under hensyntagen til de begrænsninger, der følger af Meroni-doktrinen ⁽⁵⁰⁾.
- 4.6. ECB glæder sig over den brede vifte af beføjelser og værktøjer, der er planlagt for, at AMLA kan varetage sin overvågningsfunktion og sikre høje tilsynsstandards i hele Unionen. ECB bemærker, at AMLA's overvågningsværktøjskasse i forbindelse med indsamling af oplysninger om ikke-udvalgte forpligtede enheder ikke omfatter nogen af de værktøjer, som ECB har til rådighed i forbindelse med indsamlingen af oplysninger om mindre signifikante institutter.
- 4.7. Det er ECB's erfaring, at en effektiv overvågning kræver en balance mellem fremme af tilsynsmæssig konvergens og institutspecifikt tilsyn. Sidstnævnte er et effektivt redskab til at vurdere effektiviteten af de tilsynsmetoder, der anvendes i de forskellige medlemsstater, og til at give den indirekte tilsynsmyndighed mulighed for at gribe rettidigt ind, når det er nødvendigt. ECB bemærker, at de finansielle tilsynsmyndigheder i henhold til AMLAR kun er forpligtet til at fremsende oplysninger om ikke-udvalgte forpligtede enheder til AMLA i et meget begrænset antal tilfælde ⁽⁵¹⁾.
- 4.8. ECB vil gerne dele de erfaringer, som ECB har gjort sig med rammerne for den overvågning af mindre signifikante institutter, der er etableret inden for SSM. Rammen giver ECB mulighed for at oprette kategorier af mindre signifikante institutter på grundlag af deres risiko og indvirkning og for at kræve information på forskellige niveauer fra de kompetente nationale myndigheder (f.eks. forudgående underretning kun for højt prioriterede mindre signifikante institutter, mens alle mindre signifikante institutter er omfattet af den årlige efterfølgende rapportering og underretning om forværret finansiell situation). Denne tilgang gør det muligt at sikre, at overvågningsfunktionen står i et rimeligt forhold til formålet, og at ressourcerne koncentrerer sig om de mest kritiske tilfælde. Den årlige rapportering af et minimum af oplysninger om alle mindre signifikante institutter er også nyttig i forbindelse med varetagelsen af overvågningsopgaver (f.eks. i forbindelse med horisontale gennemgange, vurdering af institutspecifikke situationer eller til at have en informeret dialog med de kompetente nationale myndigheder). Desuden har ECB også deltaget i flere inspektioner på stedet vedrørende mindre signifikante institutter som yderligere støtte i forbindelse med udøvelsen af dens overvågningsfunktion.
- 4.9. I henhold til AMLAR ⁽⁵²⁾ skal de finansielle tilsynsmyndigheder underrette AMLA, hvis situationen for en ikke-udvalgt forpligtet enhed forværres hurtigt og betydeligt. Da disse kriterier er relativt snævre og kumulative, vil en situation, hvor en ikke-udvalgt forpligtet enheds situation forværres betydeligt, men ikke hurtigt, eller en akut situation, der kræver øjeblikkelig opmærksomhed, men uden en hurtig og betydelig forværring (f.eks. hvis der konstateres væsentlige overtrædelser igennem lang tid) ikke føre til en sådan underretning til AMLA.

⁽⁴⁷⁾ Jf. artikel 30 i AMLAR.

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15. juli 2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 af 30.7.2014, s. 1).

⁽⁴⁹⁾ Jf. artikel 6, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 1024/2013 og artikel 7, stk. 4, litra b), i forordning (EU) nr. 806/2014.

⁽⁵⁰⁾ EU-Domstolens dom af 13. juni 1958, Meroni mod Den Høje Myndighed, sag C-9/56, ECLI:EU:C:1958:7; EU-Domstolens dom af 14. maj 1981, Romano, sag C-98/80, ECLI:EU:C:1981:104; EU-Domstolens dom af 12. juli 2005, Alliance for Natural Health m.fl., sag C-154/04 og C-155/04, ECLI:EU:C:2005:449; og EU-Domstolens dom af 22. januar 2014, Det Forenede Kongerige Storbritannien mod Europa-Parlamentet, sag C-270/12, ECLI:EU:C:2014:18.

⁽⁵¹⁾ Jf. artikel 29 og 30 i AMLAR.

⁽⁵²⁾ Jf. artikel 30, stk. 1, i AMLAR.

- 4.10. I henhold til AMLAR vil AMLA's struktur omfatte et administrativt klagenævn ⁽⁵³⁾ i lighed med det administrative klagenævn i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013. ECB bemærker, at der ud over denne model også findes andre mulige metoder såsom den model, der anvendes inden for EBA, ESMA, EIOPA og Den Fælles Afviklingsinstans, hvor klageorganerne blandt andet vedtager afgørelser, der er bindende for de respektive organer, som efterfølgende vedtager de endelige reviderede afgørelser. Udformningen af den løsning, der er mest hensigtsmæssig for AMLA, kan derfor drage fordel af en sammenligning af erfaringerne fra alle modellernes funktion.
- 4.11. Hvis AMLA's tilsynsmæssige indgreb kommer til at omfatte instrukser eller anmodninger til nationale myndigheder, kan forskellene i deres respektive beføjelser og forpligtelser i henhold til de nationale retlige rammer, der blandt andet hidrører fra nationale administrative love, udgøre vigtige faktorer, der skal tages i betragtning. I sådanne tilfælde ville AMLA drage fordel af bistand fra de nationale myndigheder i forbindelse med analysen af virkningerne af og begrænsningerne for sådanne instrukser, herunder et potentielt ansvar uden for kontraktforhold for de myndigheder, der er involveret i at træffe tilsynsforanstaltninger. ECB forstår det således, at en sådan bistand vil være omfattet af de generelle bestemmelser om samarbejde i AMLAR ⁽⁵⁴⁾.

5. Ledelsesstruktur for AMLA og kontinuitetsordninger

- 5.1. AMLA's generelle råd vil have to sammensætninger – tilsynsmyndighedens og FIU-sammensætningen ⁽⁵⁵⁾. Det Almindelige Råd skal i tilsynssammensætningen som observatør også give en repræsentant for ECB udpeget af ECB's tilsynsråd og en repræsentant for hver af de europæiske tilsynsmyndigheder tilladelse til at deltage, når spørgsmål, der falder inden for rammerne af deres respektive mandater, drøftes.
- 5.2. ECB glæder sig over denne bestemmelse, da den vil lette det nødvendige samspil mellem AML/CFT og tilsynsmæssig regulering og tilsyn. På nuværende tidspunkt bidrager ECB ud fra et tilsynsmæssigt synspunkt til arbejdet i det stående udvalg for AML/CFT i EBA ⁽⁵⁶⁾. ECB forstår det således, at dens observatørrolle i AMLA i praksis vil erstatte dens eksisterende observatørrolle i det stående udvalg for AML/CFT, idet sidstnævnte udvalg ophører ⁽⁵⁷⁾. I den forbindelse bør AMLAR ⁽⁵⁸⁾ ændres, således at der henvises til en »repræsentant for ECB« i stedet for en »repræsentant udpeget af ECB's tilsynsråd«. ECB anerkender, at ordlyden i den pågældende bestemmelse er baseret på den ordlyd, der allerede er anvendt i forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁵⁹⁾. Inddragelsen af specifikke ECB-organer i processen med at udpege repræsentanter for ECB er imidlertid et spørgsmål om disse organers beføjelser, som navnlig er fastsat i traktaterne, statuten for ESCB og ECB og forordning (EU) nr. 1024/2013, og dermed et spørgsmål om ECB's interne organisation. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt, at AMLAR griber ind i ECB's interne organisation ved at afgøre, hvilket ECB-organ der skal have ansvaret for udpegelsen af dens repræsentant.
- 5.3. ECB glæder sig endvidere over, at AMLA's generelle råd i FIU-sammensætningen også vil omfatte Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, Europol, Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed, og at AMLAR indeholder et krav om, at AMLA skal samarbejde med disse EU-organer ⁽⁶⁰⁾. Det forstærkede samarbejde mellem FIU'er og EU-organer med strafferetlige mandater, som AMLA har til formål at skabe, er et vigtigt skridt fremad særligt i bekæmpelsen af organiseret kriminalitet.

Hvor ECB foreslår ændringer af forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument er tilgængeligt på engelsk på EUR-Lex.

⁽⁵³⁾ Jf. artikel 60-63, i AMLAR.

⁽⁵⁴⁾ Jf. artikel 7, stk. 2, for alle tilfælde og artikel 14, stk. 2, for tilsyn med udvalgte forpligtede enheder.

⁽⁵⁵⁾ Jf. artikel 46 i AMLAR.

⁽⁵⁶⁾ Jf. artikel 9a, stk. 7, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

⁽⁵⁷⁾ Jf. artikel 86 i AMLAR (ophævelse af artikel 9a, 9b og en række andre bestemmelser i forordning (EU) nr. 1093/2010).

⁽⁵⁸⁾ Jf. artikel 46, stk. 4, i AMLAR.

⁽⁵⁹⁾ Jf. artikel 9a, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1093/2010.

⁽⁶⁰⁾ Jf. artikel 80 i AMLAR.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. februar 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE**af 16. februar 2022****om et forslag til et direktiv og en forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme****(CON/2022/5)****(2022/C 210/06)****Indledning og retsgrundlag**

Den 8., 14. og 20. oktober 2021 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra henholdsvis Europa-Parlamentet og Rådet om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme ⁽¹⁾ (herefter »AMLR1«) og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om de mekanismer, medlemsstaterne skal indføre for at forebygge, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 ⁽²⁾ (herefter »AMLD6«).

ECB's kompetence til at afgive udtalelse fremgår af artikel 127, stk. 4 og artikel 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da forslaget til henholdsvis forordning og direktiv indeholder bestemmelser, der berører Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) grundlæggende opgave med at gennemføre Unionens pengepolitik i henhold til traktatens artikel 127, stk. 2, første led, ESCB's grundlæggende opgave med at fremme betalingssystemernes smidige funktion i henhold til traktatens artikel 127, stk. 2, fjerde led, ECB's opgaver vedrørende tilsyn med kreditinstitutter i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel i henhold til traktatens artikel 128, stk. 1, og ESCB's bidrag til det finansielle systems stabilitet i henhold til traktatens artikel 127, stk. 5. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger**1. Oversigt og indledende bemærkninger**

- 1.1. Denne udtalelse omhandler AMLR1 og AMLD6, som indgår i en pakke med fire lovgivningsforslag, der blev offentliggjort af Europa-Kommissionen den 20. juli 2021. Lovgivningspakken har til formål at styrke Unionens regler om bekæmpelse af hvidvask af penge (AML) og finansiering af terrorisme (CFT) (AML/CFT). Særskilte ECB-udtalelser omhandler de to øvrige lovgivningsforslag: a) Europa-Parlamentets og Rådets forslag til en forordning om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorismen og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 ⁽³⁾ (herefter »AMLAR«) og b) Europa-Parlamentets og Rådets forslag til en forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler og visse kryptoaktiver (omarbejdning) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ COM(2021) 420 final.

⁽²⁾ COM(2021) 423 final.

⁽³⁾ COM(2021) 421 final.

⁽⁴⁾ COM(2021) 422 final.

- 1.2. ECB bifalder dette initiativ. I overensstemmelse med ECB's tidligere udtalelser om lovgivningsforslag i forbindelse med AML/CFT ⁽⁷⁾ støtter ECB kraftigt en EU-ordning, der sikrer, at medlemsstaterne, Unionens myndigheder og organer samt forpligtede enheder i Unionen har effektive værktøjer til at bekæmpe misbrug af Unionens finansielle system til hvidvask af penge (ML) eller finansiering af terrorisme (TF).
- 1.3. Unionens AML/CFT-ramme berører de opgaver, som ECB udfører på området tilsyn med kreditinstitutter i henhold til traktatens artikel 127, stk. 6, og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 ⁽⁸⁾, samt de opgaver i henhold til traktatens artikel 127, stk. 2, der henhører under dens centralbankmandat. Ligeledes vedrører den ECB ud fra et institutionelt perspektiv.
- 1.4. For det første er opgaven med at føre tilsyn med kreditinstitutter henset til forebyggende foranstaltninger mod, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, ikke blevet overdraget til ECB. Dette er udelukket ved traktatens artikel 127, stk. 6, som klart begrænser de opgaver, der kan overdrages til ECB, til prudentielle tilsynsopgaver. Det er imidlertid vigtigt at tage resultaterne af AML/CFT-tilsynet i betragtning i forbindelse med udførelsen af ECB's prudentielle tilsynsopgaver. Navnlig er risikoen for, at det finansielle system anvendes til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme relevant for ECB's tilsynsmæssige afgørelser vedrørende erhvervelse af kvalificerede kapitalandele i enheder under tilsyn, meddelelse og inddragelse af tilladelser til kreditinstitutter og vurderinger af nuværende eller fremtidige ledere af enheder under tilsyns egnethed samt det daglige tilsyn inden for rammerne af tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen. Alvorlige tilsidesættelser af AML/CFT-kravene kan påvirke et kreditinstituts omdømme negativt og dermed udgøre en risiko for dets levedygtighed. Sådanne tilsidesættelser kan også føre til, at enheder under tilsyn og deres personale pålægges betydelige administrative eller strafferetlige sanktioner. I visse tilfælde kan alvorlige tilsidesættelser af AML/CFT-kravene direkte udløse et behov for, at et kreditinstituts tilladelse inddrages. Et effektivt AML/CFT-tilsyn og informationsudveksling mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og AML/CFT-tilsynsmyndighederne er derfor af afgørende betydning ⁽⁹⁾. De seneste års ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁰⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹¹⁾ og de europæiske tilsynsmyndigheders arbejde har resulteret i, at der er blevet indført procedurer til fremme af denne udveksling af oplysninger, som er blevet en integreret del af ECB's arbejde i forbindelse med tilsynet med kreditinstitutter.
- 1.5. Desuden vil ECB kunne fungere som modpart over for en række forpligtede enheder, når den udfører markedsoperationer inden for sit centralbankmandat. ECB er derfor underlagt de due diligence-procedurer i forbindelse med kunderne, som forpligtede enheder skal gennemføre i forhold til deres kunder i overensstemmelse med de gældende AML/CFT-rammer.

⁽⁷⁾ Jf. Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2005/2 af 4. februar 2005 efter anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge, herunder finansiering af terrorisme (COM(2004) 448 final) (EUT C 40 af 17.2.2005, s. 9), Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2013/32 af 17. maj 2013 om et forslag til direktiv om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme og om et forslag til forordning om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler (EUT C 166 af 12.6.2013, s. 2), Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2016/49 12. oktober 2016 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/101/EF (EUT C 459 af 9.12.2016, s. 3), og Den Europæiske Centralbanks udtalelse CON/2018/55 af 7. december 2018 om et ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) og relaterede retsakter (EUT C 37 af 30.1.2019, s. 1). Alle ECB's udtalelser er offentliggjort i EUR-Lex.

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63).

⁽⁹⁾ Jf. punkt 1.2 i udtalelse CON/2018/55.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

Specifikke bemærkninger

2. Definition af forpligtede enheder

- 2.1. AMLR1⁽¹⁰⁾ indeholder en opgørelse over forpligtede enheder med henblik på AMLR1, AMLD6 og AMLAR. I overensstemmelse med de tidligere AML-direktiver⁽¹¹⁾ omfatter opgørelsen over forpligtede enheder ikke centralbanker. ECB bemærker, at centralbanker ikke falder ind under nogen af kategorierne af forpligtede enheder inden for AMLR1, såsom kreditinstitutter eller finansielle institutioner, da der sondres mellem disse begreber og begrebet centralbank i både traktaten og statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«). Desuden indeholder de EU-retsakter, der regulerer kreditinstitutters og andre finansielle markedsoperatørers aktiviteter, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013⁽¹²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366⁽¹⁴⁾ udtrykkelige bestemmelser, der præciserer, at centralbanker ikke er omfattet af deres anvendelsesområde. Da Unionens AML/CFT-ramme, via AMLR1, bevæger sig i retning af en forordning, der finder direkte anvendelse i alle medlemsstaterne, ville det være nyttigt, hvis denne forståelse af ESCB-centralbankernes status blev bekræftet af medlovgiverne, navnlig hvad angår de opgaver, der udføres af ESCB's centralbanker i henhold til traktaterne. Hvad angår yderligere aktiviteter, der kan udføres af visse nationale centralbanker i ESCB, forstår ECB det således, at hvis specifikke aktiviteter, der udføres af visse nationale centralbanker, f.eks. hvis de stiller løbende konti til rådighed for deres personale, efter medlemsstaternes opfattelse bør være underlagt de samme krav som dem, der er fastsat i AMLR1, eller en relevant undergruppe heraf, vil dette fortsat være muligt ved hjælp af national lovgivning.

3. Tilsynsmæssige aspekter

3.1. Definitioner

- 3.1.1. AMLR1 definerer begrebet »tilsynsorgan« som et organ, der har fået overdraget ansvarsområder med henblik på at sikre forpligtede enheders overholdelse af kravene i AMLR1⁽¹⁵⁾. Forordningsforslaget definerer også begrebet »kompetent myndighed«, som bl.a. omfatter en offentlig myndighed, der har fået til ansvar at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme⁽¹⁶⁾. Nogle prudentielle tilsynsopgaver omfatter AML/CFT-relaterede elementer, hvor tilsynsmyndighederne, herunder ECB, imidlertid skal basere sig på ML/TF-risikovurderinger, identifikation af overtrædelser af AML/CFT-kravene eller andre input fra AML/CFT-tilsynsmyndigheder. AMLAR⁽¹⁷⁾ klassificerer derfor både de myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn i henhold til direktiv 2013/36/EU, og ECB, når den udfører de opgaver, den er blevet pålagt ved Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013, som »ikke-AML/CFT-myndigheder«. ECB forstår det derfor således, at hverken begrebet »tilsynsorgan« eller begrebet »kompetent myndighed« i AMLR1 har til hensigt at omfatte ECB eller andre prudentielle tilsynsmyndigheder.

⁽¹⁰⁾ Jf. artikel 3, i AMLR1.

⁽¹¹⁾ Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EUT L 166 af 28.6.1991, s. 77), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/97/EF af 4. december 2001 om ændring af Rådets direktiv 91/308/EØF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge (EUT L 344 af 28.12.2001, s. 76), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15), direktiv (EU) 2015/849 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, og om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

⁽¹⁵⁾ Jf. artikel 2, nr. 32), i AMLR1.

⁽¹⁶⁾ Jf. artikel 2, nr. 31), i AMLR1.

⁽¹⁷⁾ Jf. artikel 2, stk. 1, nr. 5), i AMLAR.

3.2 Complianceafdeling i forpligtede enheder

- 3.2.1. AMLR1 ⁽¹⁸⁾ definerer to kategorier af øverste ledere som ansvarlige for de forpligtede enheders overholdelse af AML/CFT-reglerne: »complianceansvarlig« (compliance manager) og »compliancedarbejder« (compliance officer). Den complianceansvarlige (compliance manager) skal være et bestyrelsesmedlem fra den forpligtede enheds bestyrelse (board of directors) (eller et tilsvarende ledelsesorgan), som skal have ansvar for gennemførelsen af den forpligtede enheds politikker, kontroller og procedurer for at sikre overholdelse af AMLR1 og for at indhente oplysninger om væsentlige og særlige svagheder i sådanne politikker, kontroller og procedurer. Denne bestemmelse uddyber den nuværende bestemmelse i direktiv (EU) 2015/849 ⁽¹⁹⁾, som indeholder begrebet »bestyrelse« (management board). Den nye bestemmelse foreslås inden for rammerne af AMLR1, der – som en forordning – ikke vil blive gennemført i national lovgivning under anvendelse af de tilsvarende begreber, der findes i disse love. Det foreslås derfor at anvende det mere generelle begreb »ledelsesorgan« (management body) i stedet for formuleringen »bestyrelse eller, hvis der ikke er nogen bestyrelse, dets dertil svarende ledelsesorgan« (board of directors or, if there is no board, its equivalent governing body). Begrebet »ledelsesorgan« (management body) anvendes i en række EU-retsakter, der regulerer kreditinstitutters og finansielle institutioners aktiviteter, f.eks. direktiv 2013/36/EU, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁰⁾ (som indeholder termen »administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan«) (administrative, management or supervisory body), direktiv 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 600/2014 ⁽²¹⁾ samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 ⁽²²⁾ (som i vid udstrækning anvender termen »administrative organ eller ledelsesorgan« (»administrative or management body«)). AMLR1 kunne derfor ændres således, at den complianceansvarlige (compliance manager) skal være et ledende medlem af »ledelsesorganet«.
- 3.2.2. AMLR1 fastsætter, at den complianceansvarlige (compliance manager) regelmæssigt skal rapportere til bestyrelsen eller det dertil svarende ledelsesorgan. I moderselskaber vil denne person også have ansvar for at føre tilsyn med de politikker, kontroller og procedurer, der er indført på koncernplan. For så vidt angår kreditinstitutter, træffer ledelsesorganet beslutninger kollektivt og er bl.a. ansvarligt for at godkende og gennemgå de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for ⁽²³⁾. AMLR1 bør derfor præcisere, at udpegelsen af den complianceansvarlige (compliance manager) ikke berører ledelsesorganets kollektive ansvar i henhold til andre EU-retsakter.
- 3.2.3. I henhold til AMLR1 ⁽²⁴⁾ skal compliancedarbejderen (compliance officer) udnævnes af bestyrelsen eller ledelsesorganet og varetage den daglige drift af den forpligtede enheds AML/CFT-politikker samt indberette mistænkelige transaktioner til den finansielle efterretningsenhed. Compliancedarbejderen skal være medlem af den forpligtede enheds øverste ledelse ⁽²⁵⁾. ECB forstår det således, at for så vidt angår kreditinstitutter, vil compliancedarbejderen og den complianceansvarlige udgøre en del af de interne kontrolfunktioner, der skal udøves i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU, fortolket i lyset af de gældende retningslinjer fra Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) ⁽²⁶⁾. Dette indebærer bl.a. uafhængighed fra den complianceansvarlige og compliancedarbejderens side, begrænsninger med hensyn til, hvordan deres funktioner kan kombineres med andre funktioner i kreditinstituttet, tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres funktioner og adgang til ledelsesorganet.
- 3.2.4. AMLR1 fastsætter endvidere, at for så vidt angår forpligtede enheder, som er omfattet af kontroltjek af deres øverste ledelse i henhold til andre EU-retsakter, skal compliancedarbejdere gøres til genstand for kontrol af, at de overholder disse krav. ECB forstår det således, at denne bestemmelse kun henviser til de krav, der er fastsat i andre EU-retsakter, og ikke fastsætter yderligere krav om egnedhedskontrol af en compliancedarbejder (compliance officer) eller complianceansvarlig (compliance manager). Dette betyder, at kun hvis andre EU-retsakter allerede kræver, at compliancedarbejderen (compliance officer) eller den complianceansvarlige (compliance manager) skal gøres til genstand for en egnedhedskontrol, vil denne kontrol blive udført i overensstemmelse med disse andre EU-retsakter. Det vil være tilrådeligt at præcisere flere praktiske regler for situationer, hvor egnedhedskontrol af en

⁽¹⁸⁾ Jf. artikel 9, i AMLR1.

⁽¹⁹⁾ Jf. artikel 46, stk. 4, i direktiv (EU) 2015/849.

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

⁽²³⁾ Jf. artikel 76, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU.

⁽²⁴⁾ Jf. artikel 9, stk. 3, i AMLR1.

⁽²⁵⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 28), i AMLR1.

⁽²⁶⁾ Se navnlig EBA's retningslinjer om intern ledelse i henhold til direktiv 2013/36/EU (EBA/GL/2021/05). Findes på EBA's websted.

compliance medarbejder (compliance officer) eller compliance ansvarlig (compliance manager) udføres af en anden myndighed end en AML/CFT-tilsynsmyndighed. For det første bør det sikres, at de respektive AML/CFT-tilsynsmyndigheder i en sådan situation giver myndigheden de nødvendige oplysninger inden for deres tilsynskompetence og om nødvendigt samarbejder med andre AML/CFT-myndigheder. Hvis de prudentielle tilsynsmyndigheder f.eks. har til opgave at foretage egnethedsvurderingen af en compliance medarbejder (compliance officer) eller compliance ansvarlig (compliance manager), vil de typisk have kompetence til at kunne vurdere nogle af egnedetskriterierne, såsom den pågældende persons omdømme, ærlighed og integritet. Men med hensyn til andre kriterier, f.eks. om personen har tilstrækkelig viden, færdigheder og erfaring til at varetage funktionen som compliance medarbejder (compliance officer) eller compliance ansvarlig (compliance manager), vil det være AML/CFT-tilsynsmyndighederne, der besidder ekspertisen og de nødvendige oplysninger. I lyset af den betydning, som input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne har i forbindelse med egnedestkontrollen og den relevans, som compliance ansvarlige og compliance medarbejdere har for AML/CFT-tilsynsmyndighedernes mandat som fastsat i AMLR1 ⁽²⁷⁾, bør AML/CFT-tilsynsmyndighederne for det andet have mulighed for at forhindre en person, som de vurderer ikke har den nødvendige viden, færdigheder og erfaring, i at udøve funktionen som compliance ansvarlig (compliance manager) eller compliance medarbejder (compliance officer), også selv om den overordnede egnedestkontrol udføres af en anden myndighed. Da udpegede personer dog kan udpeges til at udføre flere forskellige funktioner inden for den forpligtede enhed, bør det sikres, at AML/CFT-tilsynsmyndighedens negative holdning i relation til funktionen som compliance ansvarlig eller compliance medarbejder ikke påvirker muligheden for, at den myndighed, der er ansvarlig for den overordnede egnedestkontrol, kan træffe en positiv afgørelse med hensyn til eventuelle andre af de udpegede persons funktioner. Med henblik herpå bør det også præciseres, at de opgaver, der påhviler den compliance ansvarlige (compliance manager), som omhandlet i AMLR1 ⁽²⁸⁾, kun vedrører sikring af overholdelse af AMLR1. Eftersom egnedestvurderinger er underlagt strenge tidsfrister, bør det for det tredje præciseres, at AML/CFT-tilsynsmyndighedens input til den overordnede egnedestkontrol skal leveres inden for en passende frist. I denne forbindelse foreslås det også at tage højde for situationer, hvor der ikke foreligger en vurdering fra AML/CFT-tilsynsmyndigheden inden for fristen. Da den myndighed, der er ansvarlig for den overordnede egnedestkontrol, for det fjerde vil basere sig fuldt ud på input fra AML/CFT-tilsynsmyndigheden, for så vidt angår den udpegede persons viden, færdigheder og erfaring, foreslås det, at AML/CFT-tilsynsmyndighedernes vurdering bør indgå i afgørelsen fra den myndighed, der foretager den overordnede egnedestkontrol. For det femte anbefales det endvidere at indarbejde praktiske retningslinjer i de retningslinjer for AML/CFT-samarbejde, der er omhandlet i AMLD6 ⁽²⁹⁾, for, hvordan AML/CFT-tilsynsmyndighederne skal samarbejde med ECB og de nationale kompetente myndigheder som defineret i forordning (EU) nr. 1024/2013 i processen med egnedestkontrol af compliance ansvarlige og compliance medarbejdere og fastsætte specifikke frister, inden for hvilke AML/CFT-tilsynsmyndighederne skal give deres input til egnedestkontrollerne.

3.3. AML/CFT-tilsynsmyndigheders beføjelser til at pålægge administrative sanktioner og foranstaltninger

- 3.3.1. AMLD6 fastsætter en lang række administrative sanktioner, som AML/CFT-tilsynsmyndighederne kan gøre brug af ⁽³⁰⁾, og som, i visse situationer, kan falde sammen med eller gribe ind i sanktioner og foranstaltninger, der pålægges af andre tilsynsmyndigheder, herunder ECB, når den udfører sine opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1024/2013. Derfor foreslås det, at der oprettes en passende koordineringsmekanisme mellem AML/CFT-tilsynsmyndighederne og de øvrige berørte myndigheder, herunder prudentielle tilsynsmyndigheder. Sådanne ordninger vil kunne støtte myndighederne i planlægningen og gennemførelsen af sanktioner og foranstaltninger og undgå utilsigtede konflikter i deres virkninger. På længere sigt vil det være vigtigt yderligere at præcisere de praktiske aspekter af koordineringsprocesserne ved hjælp af retningslinjer (eller et andet lovgivningsmæssigt dokument) for at sikre, at de berørte myndigheder kan træffe de nødvendige foranstaltninger inden for frister, der ofte vil være korte, og som er klart fastlagt i lovgivningen. Dette er også relevant for samarbejdet i forbindelse med egnedestvurderinger (jf. punkt 3.2.4). Hvis AML/CFT-tilsynsmyndighederne og de prudentielle tilsynsmyndigheder tillægges de samme eller lignende tilsynsbeføjelser, bør retningslinjerne desuden sikre, at beføjelserne i hvert enkelt tilfælde udøves af den myndighed, der har de bedste forudsætninger for at anvende dem i det specifikke tilfælde. Da det kan kræve samarbejde mellem Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og EBA (og muligvis også Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) at udvikle sådanne retningslinjer, har ECB i sin særskilte udtalelse om AMLAR foreslået specifikke bestemmelser, der letter disse myndigheders samarbejde om udvikling af lovgivningsmæssige produkter.

⁽²⁷⁾ Jf. artikel 2, nr. 32), i AMLR1.

⁽²⁸⁾ Jf. artikel 9, stk. 1 og 2, i AMLR1.

⁽²⁹⁾ Jf. artikel 52, litra a), i AMLD6.

⁽³⁰⁾ Jf. artikel 39-41, i AMLD6.

3.3.2. De beføjelser, som det i AMLD6 foreslås at tildele AML/CFT-tilsynsmyndighederne, omfatter også en beføjelse til at tilbagetrække eller suspendere forpligtede enheders tilladelser og til at indføre et midlertidigt forbud mod, at personer med ledelsesansvar i en forpligtet enhed varetager ledelsesfunktioner i forpligtede enheder ⁽³¹⁾. Imidlertid er den myndighed, der er kompetent til at meddele og tilbagetrække tilladelser til de forskellige typer forpligtede enheder eller for afgørelser om egnetheden af medlemmer af deres ledelsesorganer eller personer, der har nøglefunktioner, i mange tilfælde en anden end AML/CFT-tilsynsmyndigheden. Desuden kan kompetencen til at meddele og tilbagetrække tilladelser eller træffe beslutninger om egnethed være reguleret af andre retsakter end AML/CFT-lovgivningen. Eksempelvis er meddelelse af tilladelse til kreditinstitutter i Unionen primært reguleret i henhold til direktiv 2013/36/EU, og for kreditinstitutter, der er etableret i de medlemsstater, der deltager i den fælles tilsynsmekanisme, har ECB enekompetence til at meddele og inddrage tilladelser. Desuden anerkender disse retsakter måske ikke muligheden for at suspendere en tilladelse. Dette er f.eks. tilfældet i henhold til direktiv 2013/36/EU. ECB bemærker, at disse bestemmelser i øjeblikket er indeholdt i direktiv (EU) 2015/849, og at AML/CFT-tilsynsmyndighederne, for så vidt angår visse forpligtede enheder, kan have beføjelse til at meddele og tilbagetrække tilladelser. For at afspejle, at enekompetencen til at tilbagetrække forpligtede enheders tilladelse i visse situationer udøves af andre myndigheder end AML/CFT-tilsynsmyndighederne, og for at undgå overlapning af tilsynsbeføjelser i andre situationer, bør det imidlertid præciseres, at når beføjelsen til at tilbagetrække tilladelsen eller til at træffe en anden foranstaltning med hensyn til en forpligtet enheds tilladelse, ligger hos en anden myndighed, har AML/CFT-tilsynsmyndighederne kun mulighed for at foreslå tilbagetrækning eller en anden foranstaltning i forbindelse med en tilladelse, til den myndighed, der er kompetent til at træffe sådanne foranstaltninger. Hvis afgørelser om egnetheden af medlemmer af ledelsesorganer eller personer med nøglefunktioner henhører under en anden myndigheds kompetence, bør AMLD6 ligeledes præcisere, at AML/CFT-tilsynsmyndighederne har beføjelse til at foreslå, at afgørelsen vedtages, til en myndighed, der er kompetent til at træffe en sådan foranstaltning. Denne formulering vil også være mere i overensstemmelse med den ordlyd, som Kommissionen har foreslået i AMLAR ⁽³²⁾.

3.3.3. AMLD6 fastsætter, at der kan pålægges andre administrative foranstaltninger end sanktioner for konstaterede overtrædelser, som ikke anses for at være tilstrækkeligt alvorlige til at blive straffet med en administrativ sanktion ⁽³³⁾. Nogle af de administrative foranstaltninger, der er anført i AMLD6, kan imidlertid have en alvorligere indvirkning på en forpligtet enhed end administrative sanktioner. Hvis andre administrative foranstaltninger end sanktioner indskrænkes til kun at finde anvendelse ved mindre alvorlige overtrædelser, kan AML/CFT-myndighederne blive begrænset i deres valg af den mest hensigtsmæssige tilsynsmæssige reaktion på overtrædelser af AMLR1-kravene. Det foreslås derfor, at denne formulering fjernes fra AMLD6. Det kunne også overvejes at bringe formuleringerne i artikel 41, stk. 1, i AMLD6 og artikel 20, stk. 1, i AMLAR i overensstemmelse med hinanden. Mens førstnævnte bestemmelse kræver, at AML/CFT-tilsynsmyndighederne skal have de anførte beføjelser, når de konstaterer overtrædelser af AMLR1, er sidstnævnte bestemmelse bredere og fastsætter, at AMLA også vil have tilsynsbeføjelser i tilfælde af sandsynlige overtrædelser af AMLR1 og i situationer, hvor de ordninger, der gennemføres af den udvalgte forpligtede enhed, ikke sikrer en sund styring af dens risici. Når disse bestemmelser bringes i overensstemmelse med hinanden, bør det endvidere sikres, at det, i tilfælde hvor AMLD6 og AMLAR knytter tilsynsbeføjelser sammen med mangler i forpligtede enheders risikostyring, præciseres, at dette kun vedrører ML/TF-risici og ikke andre risici, med henblik på at minimere potentielle konflikter med tilsynslovgivningen.

3.4. Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem myndigheder

3.4.1. AMLD6 fastsætter den tavshedspligt, som gælder for AML/CFT-tilsynsmyndigheder for kreditinstitutter og finansielle institutter (herefter samlet »finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder«) og indfører undtagelser, hvor finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder har tilladelse til at videregive fortrolige oplysninger til andre myndigheder ⁽³⁴⁾. Disse bestemmelser tillader ikke udveksling af fortrolige oplysninger med en række typer af myndigheder, selv om en sådan udveksling kan være nødvendig i praksis. Selv om AMLD6 f.eks. kræver, at AML/CFT-tilsynsmyndighederne samarbejder med kompetente myndigheder ⁽³⁵⁾ og skattemyndigheder ⁽³⁶⁾, afhænger tilladelsen til at videregive fortrolige oplysninger til disse myndigheder af, om medlemsstaterne vælger at tillade en

⁽³¹⁾ Jf. artikel 41, stk. 1, litra e) og f), i AMLD6.

⁽³²⁾ Jf. artikel 20, stk. 2, litra i), i AMLAR, hvori det hedder, at Myndigheden for Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme har beføjelse til »at foreslå inddragelse af en udvalgt forpligtet enheds licens til den myndighed, der har udstedt en sådan licens«.

⁽³³⁾ Jf. artikel 41, stk. 1, i AMLD6.

⁽³⁴⁾ Jf. navnlig artikel 50 og 51 i AMLD6.

⁽³⁵⁾ Begrebet »kompetent myndighed« er defineret i artikel 2, nr. 31), i AMLR1 og omfatter a) en finansiel efterretningsenhed, b) en AML/CFT-tilsynsmyndighed, som er et offentligt organ, eller den offentlige myndighed, som fører tilsyn med selvregulerende organer, c) en offentlig myndighed, der har til opgave at efterforske eller retsforfølge i sager om hvidvask af penge, tilknyttede underliggende lovovertrædelser eller finansiering af terrorisme, eller som har til opgave at opspore, beslaglægge eller indefryse og konfiskere kriminelle aktiver, d) en offentlig myndighed, der har fået til ansvar at bekæmpe hvidvask af penge og finansiering af terrorisme.

⁽³⁶⁾ Jf. artikel 45, i AMLD6.

sådan udveksling ⁽³⁷⁾. For at gøre listen over undtagelser fra det generelle krav om tavshedspligt i AMLD6 ⁽³⁸⁾ mere udtømmende kunne der gennemføres en undersøgelse blandt AML/CFT-tilsynsmyndighederne for at kortlægge de typer af myndigheder, som de i praksis deler (eller er nødt til at dele) fortrolige oplysninger med. Desuden kunne det overvejes at indgå i et samspil med andre myndigheder i henhold til den foreslåede forordning om markeder for kryptoaktiver ⁽³⁹⁾ (herefter »den foreslåede MiCA-forordning«). Endvidere synes AMLD6 ikke at fastsætte et krav om tavshedspligt for AML/CFT-tilsynsmyndigheder for andre forpligtede enheder end kreditinstitutter eller finansielle institutter (herefter samlet »ikke-finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder«). Det er uklart, om de finansielle og ikke-finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder i en sådan situation kan samarbejde effektivt med hinanden og med andre myndigheder.

3.4.2. I henhold til AMLD6 er udveksling af oplysninger mellem de prudentielle tilsynsmyndigheder og de finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder underlagt kravene om tavshedspligt, som er fastsat i AMLD6 ⁽⁴⁰⁾. Da den ordning om tavshedspligt, som de prudentielle tilsynsmyndigheder er underlagt, er reguleret i andre EU-retsakter, såsom direktiv 2013/36/EU, for så vidt angår tilsyn med kreditinstitutter, foreslås det, at de relevante bestemmelser i AMLD6 ændres, således at de også omfatter ækvivalente krav om tavshedspligt. Det foreslås endvidere, at dette krav også bør gælde for udveksling af oplysninger med andre myndigheder, der er opført i AMLD6 ⁽⁴¹⁾, for at sikre en ensartet behandling af de udvekslede oplysninger, uanset hvilke myndigheder der deltager i udvekslingen. Disse ændringer vil være forenelige med den løsning, der foreslås i andre bestemmelser i AMLD6 ⁽⁴²⁾, og som er vedtaget af lovgiverne i direktiv 2013/36/EU ⁽⁴³⁾.

3.4.3. AMLD6 synes ikke at give AML/CFT-tilsynsmyndighederne beføjelse til at udveksle oplysninger med centralbanker ⁽⁴⁴⁾. Oplysninger om, at en AML/CFT-tilsynsmyndighed har til hensigt at pålægge et kreditinstitut en væsentlig administrativ sanktion ⁽⁴⁵⁾, eller forslag om at trække en tilladelse tilbage i henhold til AMLD6 ⁽⁴⁶⁾, kan være vigtige oplysninger for en centralbank. Det foreslås at indarbejde en sådan tilladelse til udveksling af oplysninger i AMLD6, i det mindste for finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder. Det bør også præciseres, at centralbanker kan anvende de modtagne oplysninger i forbindelse med udførelsen af deres opgaver.

3.4.4. AMLD6 synes ikke at give ikke-finansielle AML/CFT-tilsynsmyndigheder mulighed for at udveksle fortrolige oplysninger med prudentielle tilsynsmyndigheder for kreditinstitutter og finansielle institutter. En sådan udveksling kan være berettiget, når andre forpligtede enheder end kreditinstitutter eller finansielle institutter, såsom realkreditudbydere eller forbrugerkreditudbydere ⁽⁴⁷⁾, indgår i en koncern, der også omfatter kreditinstitutter eller finansielle institutter. Det foreslås derfor, at der indarbejdes en sådan tilladelse.

3.5. *Gennemførelse af due diligence i forbindelse med kunderne i situationer, hvor det fastslås, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende*

3.5.1. AMLR1 kræver, for så vidt angår kreditinstitutter, at deres due diligence i forbindelse med kunderne ligeledes skal udøves under AML/CFT-tilsynsmyndighedernes tilsyn på det tidspunkt, hvor instituttet er konstateret nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU ⁽⁴⁸⁾, eller hvor

⁽³⁷⁾ Jf. artikel 51, stk. 2, i AMLD6.

⁽³⁸⁾ Jf. kapitel V i AMLD6.

⁽³⁹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markeder for kryptoaktiver og om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 (COM(2020) 593 final).

⁽⁴⁰⁾ Jf. artikel 50, stk. 2, sidste punktum, i AMLD6.

⁽⁴¹⁾ Jf. artikel 50, stk. 2, i AMLD6.

⁽⁴²⁾ Jf. artikel 51, stk. 1 og 2, i AMLD6.

⁽⁴³⁾ Jf. f.eks. artikel 56 i direktiv 2013/36/EU.

⁽⁴⁴⁾ Jf. artikel 50-51, i AMLD6.

⁽⁴⁵⁾ Jf. artikel 40, i AMLD6.

⁽⁴⁶⁾ Jf. artikel 41, stk. 1, litra e), i AMLD6.

⁽⁴⁷⁾ Jf. artikel 3, stk. 3, litra k), i AMLR1.

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190).

indskuddene er indisponible i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU ⁽⁴⁹⁾. I disse tilfælde skal tilsynsorganerne træffe beslutning om intensiteten og omfanget af sådanne due diligence-foranstaltninger i forbindelse med kunderne, idet de tager hensyn til kreditinstituttets særlige omstændigheder ⁽⁵⁰⁾. En sådan due diligence med hensyn til alle eller en væsentlig del af instituttets kunder kan være relativt byrdefuld og betydeligt tidskrævende at foretage, navnlig hvis kreditinstituttet ikke har indsamlet de relevante oplysninger fra sine kunder. Det foreslås derfor at præcisere, at en sådan due diligence i forbindelse med kunderne kun skal foretages, når det er nødvendigt.

4. Begrænsning for kontantbetalinger

- 4.1. AMLR1 indfører et forbud, hvorefter personer, der handler med varer eller leverer tjenesteydelser, kun må acceptere eller foretage en betaling i kontanter for et beløb på højst 10 000 EUR eller et dertil svarende beløb i andre valutaer. Det giver også medlemsstaterne mulighed for at fastholde lavere tærskler eller, efter høring af ECB, vedtage lavere tærskler ⁽⁵¹⁾. Hvis denne bestemmelse vedtages, vil det udelukke anvendelsen af eurosedler i forbindelse med transaktioner mellem forbrugere og virksomheder, der ligger over den angivne tærskel.
- 4.2. Den Europæiske Centralbank (ECB) har en traktatfæstet eneret til at bemyndige udstedelse af eurosedler i Unionen ⁽⁵²⁾. De eurosedler, som er udstedt af ECB og de nationale centralbanker i euroområdet, er de eneste eurosedler, der har status som lovligt betalingsmiddel i euroområdet ⁽⁵³⁾. Som konsekvens af det påtænkte forbud vil det således være ulovligt at anvende det eneste betalingsmiddel, der i henhold til den primære ret har status som lovligt betalingsmiddel, over den angivne tærskel. Det er op til EU-lovgiveren at sikre, at dette forbud ikke griber unødigt ind i den grundlæggende ejendomsret som fastsat i artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽⁵⁴⁾. I denne forbindelse bemærker ECB, at ejendomsretten ikke er en uidskrænket rettighed, men kan være underlagt begrænsninger i offentlighedens interesse og i de tilfælde og på de betingelser, der er fastsat ved lov. I tidligere udtalelser har ECB anerkendt bekæmpelse af hvidvask af penge som værende i offentlighedens interesse ⁽⁵⁵⁾. Det er vigtigt, at sådanne indskrænkninger er evidensbaserede og overholder proportionalitetsprincippet, dvs. at de er egnede til at nå det legitime mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt ⁽⁵⁶⁾.
- 4.3. Begrebet »lovligt betalingsmiddel« er blevet behandlet af Den Europæiske Unions Domstol. Domstolen har navnlig præciseret, at begrebet »lovligt betalingsmiddel«, hvad angår et betalingsmiddel i en valutaenhed, betyder, at dette betalingsmiddel ikke generelt kan afvises til opfyldelse af et krav i samme valutaenhed til dets fulde pålydende værdi med frigørende virkning ⁽⁵⁷⁾. Ved præciseringen af begrebet »lovligt betalingsmiddel« i EU-retten tog Domstolen Kommissionens henstilling 2010/191/EU ⁽⁵⁸⁾ i betragtning, som leverer nyttige bidrag til fortolkningen af relevante EU-retlige bestemmelser. Det fremgår af punkt 1 i henstilling 2010/191/EU, at når der består en betalingsforpligtelse, bør eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel indebære: a) obligatorisk accept af de pågældende sedler og mønter, b) accept til fuld pålydende værdi og c) frigørelse fra betalingsforpligtelser. Ifølge Domstolen viser dette, at begrebet »lovligt betalingsmiddel« blandt andet omfatter en principiel forpligtelse til at acceptere europengsedler og -mønter til betalingsformål ⁽⁵⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).

⁽⁵⁰⁾ Jf. artikel 15, stk. 4, i AMLR1.

⁽⁵¹⁾ Jf. artikel 59, i AMLR1.

⁽⁵²⁾ Artikel 128, stk. 1, første punktum, i traktaten og artikel 16, første punktum, i ESCB-statutten.

⁽⁵³⁾ Artikel 128, stk. 1, tredje punktum, i traktaten og artikel 16, tredje punktum, i ESCB-statutten.

⁽⁵⁴⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

⁽⁵⁵⁾ Jf. udtalelse CON/2014/37, udtalelse CON/2017/18 og udtalelse CON/2019/4.

⁽⁵⁶⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 69-70.

⁽⁵⁷⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 46.

⁽⁵⁸⁾ Kommissionens henstilling 2010/191/EU af 22. marts 2010 om omfanget og virkningerne af eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel (EUT L 83 af 30.3.2010, s. 70).

⁽⁵⁹⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 46-49.

- 4.4. Domstolen præciserede dog yderligere, at denne status som lovligt betalingsmiddel ikke kræver en absolut accept, men alene en principiel accept af europengesedler som betalingsmiddel. Navnlig er eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel ikke til hinder for, at en medlemsstat under udøvelsen af sine egne kompetencer af grunde, der vedrører offentlige hensyn, indfører en undtagelse fra den generelle regel om accept af eurosedler som middel til afvikling af betalingsforpligtelser, forudsat at visse betingelser er opfyldt ⁽⁶⁰⁾. Selv om Domstolens afgørelse i den konkrete sag vedrørte en foranstaltning indført af en medlemsstat, mener ECB, at det samme ræsonnement gælder for foranstaltninger, som Unionen indfører i forbindelse med udøvelsen af sine beføjelser.
- 4.5. De betingelser, som Domstolen har fastslået for, at særligt eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel kan begrænses, kræver, 1) at foranstaltningen hverken har til formål eller virkning at fastsætte den retlige ordening for europengesedlers status som lovligt betalingsmiddel, b) at den ikke retligt eller faktisk fører til afskaffelsen af disse pengesedler, bl.a. ved som hovedregel at afvise frigørelse fra en betalingsforpligtelse ved sådan kontant betaling, c) at den er blevet indført af offentlige hensyn, d) at begrænsningen af betalinger i kontant, som denne lovgivning indebærer, er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det offentlige hensyn, som forfølges og e) at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for virkeliggørelsen heraf ⁽⁶¹⁾.
- 4.6. ECB bemærker, at artikel 59 i AMLR1 hverken har til formål eller virkning at fastsætte den retlige ordening for eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel. På trods af, at der hverken foreligger en analyse eller konsekvensanalyse glæder ECB sig endvidere over, at tærsklen for det påtænkte forbud mod transaktioner fra forbrugere til virksomheder og fra virksomheder til virksomheder skal fastsættes tilstrækkeligt højt til at undgå en virkning, der reelt fører til, at eurosedler afskaffes. Den faktiske afskaffelse af eurosedler kan bl.a. blive resultatet, hvis tærsklerne bliver fastsat så lavt, at det truer den økonomiske levedygtighed af kontanter som et generelt og bredt accepteret betalingsmiddel og bringer kontantomløbets funktion i fare, hvilket i sidste ende også vil påvirke transaktioner under tærskelværdien. ECB bemærker i denne forbindelse, at kontanter fortsat spiller en vigtig rolle i samfundet, og at ECB og de nationale centralbanker i euroområdet fortsat er fast besluttet på at sikre deres eksistens, brede generelle tilgængelighed og anvendelighed som betalingsmiddel og værdiopbevaringsmiddel. Derfor bør Unionens myndigheder og de kompetente nationale myndigheder nøje forklare eventuelle begrænsninger i kontantbetalinger og deres mål over for offentligheden gennem hensigtsmæssige kommunikationstiltag for at bevare offentlighedens tillid til kontanter i euro som et gyldigt, legitimt og pålideligt betalingsmiddel. Det anbefales, at disse kommunikationstiltag også omfatter overvejelser om mindre restriktive foranstaltninger, f.eks. en anmeldelsespligt for transaktioner over en vis tærskel, og hvorfor disse blev anset for at være mindre effektive.
- 4.7. Muligheden for at betale med kontanter er fortsat særlig vigtig for personer, som af forskellige legitime årsager foretrækker at anvende kontanter frem for andre betalingsinstrumenter, eller som ikke har adgang til banksystemet og elektroniske betalingsmidler. Kontanter er generelt også nyttige og værdsat som et betalingsinstrument, fordi de muliggør uafhængige betalinger og sikrer databeskyttelse og privatlivets fred. Desuden er kontantbetaling bredt accepteret, hurtigt og gør det nemt for betaleren at føre kontrol med sine udgifter. Desuden er det i øjeblikket det eneste betalingsinstrument, der gør det muligt for borgerne at afvikle en transaktion i centralbankpenge, som også afvikles øjeblikkeligt ⁽⁶²⁾, uden mellemlid og uden ekstra omkostninger. Afvikling af en betalingstransaktion i kontanter kræver hverken brug af tjenester, der leveres af en eller flere tredjeparter, eller adgang til teknisk udstyr for at effektuere overførslen af værdien fra betaleren til betalingsmodtageren. Kontanter har derfor også en backupfunktion i det tilfælde, at elektroniske betalingsmuligheder midlertidigt ikke er tilgængelige, f.eks. på grund af svigt i de elektroniske systemer til betalingsgodkendelse og -behandling. I øjeblikket er alle kontantløse betalinger afhængige af tjenester, der leveres af kommercielle enheder, som opkræver gebyrer for individuelle betalingstransaktioner. I den forbindelse bemærker ECB, at EU's nye pakke om digital finans blev vedtaget i 2020. Denne pakke omfatter detailbetalingsstrategien, som har til formål at tilvejebringe sikre, hurtige og pålidelige europæisk udviklede, paneuropæiske betalingsløsninger for EU's borgere og virksomheder, og strategien for digital finans, hvis mål er at gøre Europas finansielle tjenesteydelser mere digitale, samtidig med at der opretholdes meget høje standarder for privatlivets fred og databeskyttelse i overensstemmelse med Kommissionens datastrategi. Det er op til EU-lovgiveren at synkronisere begrænsninger af kontantbetalinger med den fremtidige tilgængelighed af paneuropæiske betalingsløsninger, der garanterer et højt niveau af privatlivets fred og databeskyttelse, med henblik på at opfylde betingelsen om, at der findes andre fuldt ud tilsvarende lovlige midler til afvikling af pengegæld.

⁽⁶⁰⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 67.

⁽⁶¹⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 78.

⁽⁶²⁾ Jf. punkt 2.4 i udtalelse CON/2017/8, punkt 2.1 i udtalelse CON/2019/41, punkt 9.2.1 i udtalelse CON/2020/13, punkt 2.3 i udtalelse CON/2020/21 og punkt 7.2.1 i udtalelse CON/2021/9.

- 4.8. Hvad angår forholdsmæssigheden af en begrænsning af eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel, kræver Domstolen ikke kun, at foranstaltningen er egnet til at sikre virkeliggørelsen af det offentlige hensyn, som forfølges, men også, at den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for virkeliggørelsen heraf. ECB har i sine tidligere udtalelser givet yderligere vejledning om, hvorvidt nationale begrænsninger af eurosedlers status som lovligt betalingsmiddel er forholdsmæssige. ECB har navnlig bemærket, at jo bredere og mere generel en begrænsning er, des strengere bør fortolkningen af kravet om, at begrænsningen skal stå i et rimeligt forhold til det mål, der forfølges, være. Ved vurderingen af, om en begrænsning er forholdsmæssig, bør der altid tages hensyn til dens negative indvirkning, og hvorvidt der kunne vedtages alternative foranstaltninger, som ville opfylde det pågældende mål og have en mindre negativ indvirkning ⁽⁶³⁾.
- 4.9. I den foreliggende sammenhæng bemærker ECB, at det forbud, der indføres med AMLR1, vil være absolut. Det følger ikke den risikobaserede tilgang, der hidtil har været anvendt i AML/CFT-rammen, men har konsekvenser for alle borgere og tilrejsende til Unionen. Domstolen har imidlertid fremhævet, at lovlige alternative betalingsmidler skal være let tilgængelige for alle betalingspligtige personer ⁽⁶⁴⁾ og således givet et fingerpeg om, at det er nødvendigt at fastsætte undtagelser, såfremt det ikke er tilfældet. På nuværende tidspunkt har lovgiveren navnlig ikke foreslået at inkludere undtagelser i AMLR1 for at dække tilfælde, hvor alternative betalingsmidler ikke ville være tilgængelige, f.eks. på grund af strømafbrydelse eller andre fejl i de elektroniske betalingssystemer. ECB ønsker at tilskynde til, at disse ændringer foretages for at øge forholdsmæssigheden af den påtænkte foranstaltning og for at fastsætte de undtagelser, der er nødvendige i situationer, hvor der ikke findes andre betalingsmidler til at gennemføre direkte personlige betalinger. De pågældende undtagelser kan suppleres med et krav om, at sporbarheden af en betalingstransaktion, der foretages i eurosedler, skal fastslås på en måde, der kan sammenlignes med alternative betalingsmidler, f.eks. ved at opfylde klare dokumentations- og/eller indberetningsforpligtelser.
- 4.10. I henhold til AMLR1 skal Kommissionen tre år efter anvendelsesdatoen forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af behovet for og det forholdsmæssige i yderligere at sænke tærsklen for store kontantbetalinger ⁽⁶⁵⁾. For det første vil det være nyttigt at bringe tidsfristerne i artikel 62 og 63 i AMLR1 i overensstemmelse med hinanden og fastsætte, at den første gennemgang skal foretages fem år fra denne forordnings anvendelsesdato, hvor også rapporten om anvendelsen af forordningen foreligger, for at give mulighed for et tilstrækkeligt langt tidsforløb. I den forbindelse understreger ECB, at Kommissionen i forbindelse med enhver planlagt gennemgang bør fremlægge solid forskning og empirisk dokumentation for virkningen af tærsklerne for kontantbetalinger og deres effektivitet med hensyn til at nå de forfulgte mål. Desuden vil en sådan empirisk dokumentation ikke automatisk føre til et behov for yderligere at sænke tærsklerne for kontantbetalinger. Omfanget af den gennemgang, som Kommissionen skal foretage, bør derfor revideres, således at både behovet for og forholdsmæssigheden af at justere tærsklerne for kontantbetalinger vurderes, frem for at gennemgangen udelukkende foretages ud fra et perspektiv om at sænke dem yderligere.

5. Risikofaktorer relateret til due diligence i forbindelse med kunderne

- 5.1. AMLR1 indeholder en ikke-udtømmende liste over faktorer og typer af dokumentation, som kendetegner situationer, der potentielt indebærer en meget lav risiko med henblik på de due diligence-procedurer i forbindelse med kunderne, som forpligtede enheder gennemfører over for deres kunder ⁽⁶⁶⁾. Listen omfatter også »offentlige forvaltninger og virksomheder«. Det foreslås at præcisere, at udtrykket »offentlige forvaltninger« også omfatter offentlige myndigheder og organer og inkluderer centralbanker. Direktiv 2005/60/EF ⁽⁶⁷⁾, det tredje AML-direktiv, anvendte udtrykket »offentlige myndigheder«. Kommissionens direktiv 2006/70/EF ⁽⁶⁸⁾, som gennemførte det tredje AML-direktiv, anvendte udtrykket »offentlige myndigheder og offentlige organer«. Direktiv (EU) 2015/849, det fjerde AML-direktiv, anvendte udtrykket »offentlige forvaltninger eller virksomheder« ⁽⁶⁹⁾. Det er ECB's erfaring, at de fleste af ECB's modparter forstår disse begreber som omfattende centralbanker. For at undgå tvivl foreslås det dog at præcisere formuleringen.

⁽⁶³⁾ Jf. punkt 2.7 i udtalelse CON/2017/8.

⁽⁶⁴⁾ Jf. Domstolens dom af 26. januar 2021, Hessischer Rundfunk, forenede sager C-422/19 og C-423/19, ECLI:EU:C:2021:63, præmis 77.

⁽⁶⁵⁾ Jf. artikel 63, litra b), i AMLR1.

⁽⁶⁶⁾ Jf. bilag II til AMLR1.

⁽⁶⁷⁾ Jf. artikel 11, stk. 2, litra c), i direktiv 2005/60/EF.

⁽⁶⁸⁾ Jf. artikel 3 i Kommissionens direktiv 2006/70/EF af 1. august 2006 om fastsættelse af gennemførelsesforanstaltninger til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF for så vidt angår definitionen af »politisk udsat person« og de tekniske kriterier for lempede procedurer med hensyn til kundelegitimation og for undtagelse i tilfælde, hvor en finansiel aktivitet udøves lejlighedsvis eller i et meget begrænset omfang (EUT L 214 af 4.8.2006, s. 29).

⁽⁶⁹⁾ Jf. bilag II, punkt 1), litra b), til direktiv (EU) 2015/849.

6. Definition af kryptoaktiver

- 6.1. AMLR1 erstatter udtrykket »virtuelle valutaer«, som blev indført i direktiv (EU) 2015/849 ved direktiv (EU) 2018/843 ⁽⁷⁰⁾, med udtrykket »kryptoaktiver«. ECB glæder sig over denne ændring, da udtrykket »virtuelle valutaer« kan føre til misforståelser med hensyn til arten af de typer aktiver, der ikke er valutaer.
- 6.2. ECB forstår også, at hensigten med at lade den foreslåede forordning omfatte kategorien af udbydere af kryptoaktivtjenester er at tilpasse Unionens AML/CFT-ramme til de ændrede henstillinger fra Den Finansielle Aktionsgruppe (FATF). I denne henseende er det imidlertid uklart, om alle typer af virtuelle aktiver, som defineret i FATF's anbefalinger, er omfattet af den definition af kryptoaktiver, der anvendes i AMLR1. FATF's anbefalinger definerer et virtuelt aktiv som »en digital gengivelse af værdi, som kan handles eller overføres digitalt, og som kan anvendes til betalings- eller investeringsformål. Virtuelle aktiver omfatter ikke digitale udtryk for fiatvalutaer, værdipapirer og andre finansielle aktiver, der allerede er omfattet andre steder i FATF's anbefalinger« ⁽⁷¹⁾. AMLR1 overtager definitionen af kryptoaktiv ⁽⁷²⁾, som er blevet indført i den foreslåede MiCA-forordning, og fastsætter, at et »kryptoaktiv« er en digital gengivelse af værdi eller rettigheder, som kan overføres og lagres elektronisk ved hjælp af distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi ⁽⁷³⁾. FATF-definitionen er derfor teknologineutral, mens AMLR1-definitionen er begrænset til virtuelle aktiver baseret på distributed ledger-teknologi eller lignende teknologi. Det er i det mindste teoretisk muligt, at virtuelle aktiver også kan være baseret på en anden teknologi, i hvilket tilfælde de så ikke vil være omfattet af AMLR1.
- 6.3. Hvis medlovgiverne overvejer en bredere, teknologineutral definition for at sikre, at EU-rammen er forenelig med FATF's anbefalinger, vil det også være nødvendigt at træffe politiske valg med hensyn til digitale gengivelser af værdi, som måske skal undtages fra anvendelsesområdet for AMLR1.
- Hvor ECB foreslår ændringer af direktivforslaget eller forordningsforslaget, vedlægges som bilag ændringsforslag med en begrundelse herfor i et separat teknisk arbejdsdokument. Det tekniske arbejdsdokument findes på engelsk på EUR-Lex.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 16. februar 2022.

Christine LAGARDE
Formand for ECB

⁽⁷⁰⁾ Jf. artikel 1, stk. 2, litra d), i direktiv (EU) 2018/843.

⁽⁷¹⁾ Jf. side 130 i FATF's anbefalinger. Findes på FATF's websted <https://www.fatf-gafi.org/>

⁽⁷²⁾ Jf. artikel 2, nr. 13), i AMLR1.

⁽⁷³⁾ Jf. artikel 2, stk. 3, i den foreslåede MiCA-forordning.

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

24. maj 2022

(2022/C 210/07)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,0720	CAD	canadiske dollar		1,3714
JPY	japanske yen		136,49	HKD	hongkongske dollar		8,4143
DKK	danske kroner		7,4411	NZD	newzealandske dollar		1,6656
GBP	pund sterling		0,85750	SGD	singaporeanske dollar		1,4722
SEK	svenske kroner		10,5013	KRW	sydkoreanske won	1	353,65
CHF	schweiziske franc		1,0334	ZAR	sydafrikanske rand		16,7814
ISK	islandske kroner		139,30	CNY	kinesiske renminbi yuan		7,1449
NOK	norske kroner		10,2890	HRK	kroatiske kuna		7,5285
BGN	bulgarske lev		1,9558	IDR	indonesiske rupiah	15	711,88
CZK	tjekkiske koruna		24,663	MYR	malaysiske ringgit		4,7076
HUF	ungarske forint		383,33	PHP	filippinske pesos		56,152
PLN	polske zloty		4,6015	RUB	russiske rubler		
RON	rumænske leu		4,9446	THB	thailandske bath		36,609
TRY	tyrkiske lira		17,2572	BRL	brasilianske real		5,1793
AUD	australske dollar		1,5152	MXN	mexicanske pesos		21,2456
				INR	indiske rupee		83,1850

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

REVISIONSRET TEN

Særberetning nr. 11/2022

»Beskyttelse af EU-budgettet - Bedre anvendelse af sortlistning er nødvendig«

(2022/C 210/08)

Den Europæiske Revisionsret har offentliggjort sin Særberetning nr. 11/2022 »Beskyttelse af EU-budgettet - Bedre anvendelse af sortlistning er nødvendig«

Beretningen kan læses direkte på eller downloades fra Den Europæiske Revisionsrets websted: <https://www.eca.europa.eu/da/Pages/DocItem.aspx?did=61175>

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Oplysninger fra medlemsstaterne om fiskestop

(2022/C 210/09)

I overensstemmelse med artikel 35, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik ⁽¹⁾ er der truffet beslutning om et fiskestop, jf. nedenstående skema:

Dato og klokkeslæt for fiskestop	3.5.2022
Varighed	3.5.2022 – 31.12.2022
Medlemsstat	Portugal
Bestand eller bestandsgruppe	BFT/AVARCH
Art	Almindelig tun (Thunnus thynnus)
Område	Bestemte øgrupper i Grækenland (De Joniske Øer), Spanien (De Kanariske Øer) og Portugal (Azorerne og Madeira).
Fiskerfartøjstype(r)	Ikkeindustrielle
Referencenummer	02/TQ109

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet**Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning**

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/10)

Medlemsstat	Portugal
Rute	Porto Santo — Funchal — Porto Santo
Dato, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	Fra 24. oktober 2022
Adresse, hvor teksten og eventuelle oplysninger og/eller eventuel dokumentation vedrørende forpligtelserne til offentlig tjeneste kan rekvireres	Alle dokumenter kan rekvireres på webstedet: http://www.saphety.com Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til: Ministério das Infraestruturas e Habitação (ministeriet for infrastruktur og boliger) Gabinete do Secretário de Estado das Infraestruturas (Infrastrukturministerens kabinet) Av. Barbosa do Bocage n.º 5 1049-039 Lissabon, PORTUGAL Tlf.: +351 210426200 E-mail: gabinete.seinf@mih.gov.pt

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet

Forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/11)

Medlemsstat	Italien
Ruter	Pantelleria – Trapani og retur Pantelleria – Palermo og retur Pantelleria – Catania og retur Lampedusa – Palermo og retur Lampedusa – Catania og retur
Dato, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste træder i kraft	1. december 2022
Adresse, hvor teksten og eventuelle oplysninger og/eller eventuel dokumentation vedrørende forpligtelserne til offentlig tjeneste kan rekvireres	Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til: Ministero delle infrastrutture e della mobilità sostenibili (ministeriet for bæredygtig infrastruktur og mobilitet) Dipartimento per la mobilità sostenibile (afdelingen for bæredygtig mobilitet) Direzione generale per gli aeroporti, il trasporto aereo e i servizi satellitari (generaldirektoratet for lufthavne, lufttransport og satellittjenester) Via Giuseppe Caraci 36 00157 Rom ITALIEN Tlf. + 39 0644127190 Ente Nazionale per l'Aviazione Civile (ENAC — den nationale myndighed for civil luftfart) Direzione sviluppo trasporto aereo e licenze (afdelingen for udvikling af lufttransport og licenser) Viale Castro Pretorio, n. 118 00185 Rom ITALIEN Tlf. + 39 0644596515 Websted: http://www.mit.gov.it http://www.enac.gov.it E-mail: dg.ta@pec.mit.gov.it osp@enac.gov.it

Bekendtgørelse fra Kommissionen i henhold til artikel 17, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet**Udbud vedrørende ruteflyvning med forpligtelse til offentlig tjeneste**

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/12)

Medlemsstat	Portugal
Rute	Porto Santo — Funchal — Porto Santo
Kontraktens løbetid	3 år fra påbegyndelse af driften
Frist for indgivelse af bud	62 dage efter datoen for offentliggørelse af dette udbud
Adresse, hvor udbudsteksten og eventuelle relevante oplysninger og/eller eventuel relevant dokumentation vedrørende det offentlige udbud og forpligtelsen til offentlig tjeneste kan rekvireres	Alle dokumenter kan rekvireres på webstedet: http://www.saphety.com Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til: Ministério das Infraestruturas e Habitação (ministeriet for infrastruktur og boliger) Gabinete do Secretário de Estado das Infraestruturas (Infrastrukturministerens kabinet) Av. Barbosa do Bocage n.º 5 1049-039 Lissabon PORTUGAL Tlf. +351 210426200 E-mail: gabinete.seinf@mih.gov.pt

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

EFTA-DOMSTOLEN

Anmodning om en rådgivende udtalelse fra EFTA-Domstolen indgivet af Trygderetten den 26. januar 2022 i sagen A mod Arbeids- og velferdsdirektoratet**(Sag E-2/22)**

(2022/C 210/13)

Trygderetten (Den Sociale Ankestyrelse) har ved skrivelse af 26. januar 2022, som indgik til EFTA-Domstolen den 27. januar 2022, anmodet om en rådgivende udtalelse om nedenstående spørgsmål i sagen A mod Arbeids- og velferdsdirektoratet:

- 1) Er en ydelse som den norske overgangsyde (*overgangsstonad*) – jf. § 15-5, stk. 1, i lov om social sikring, sammenholdt med stk. 2, første punktum – omfattet af det materielle anvendelsesområde for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ i henhold til:
 - a. artikel 3, stk. 1, og særligt litra j), eller
 - b. artikel 3, stk. 3, sammenholdt med artikel 70?
- 2) har det nogen betydning for besvarelsen af spørgsmål 1), at der gælder et krav om erhvervsmæssig beskæftigelse for at bevare retten til ydelser, når det yngste barn bliver ét år, jf. § 15-6 i lov om social sikring?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

PROCEDURER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

EUROPA-KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag: M.10438 — MOL / OMV SLOVENIJA)

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/14)

1. Den 13. maj 2022 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 anmeldelse af en planlagt fusion ⁽¹⁾.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- MOL Hungarian Oil and Gas Plc. (»MOL«, Ungarn), som er MOL-koncernens moderselskab
- OMV Slovenija, trgovina z nafto in naftnimi derivati, d.o.o. (»OMV Slovenija«, Slovenien).

MOL erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over OMV Slovenija.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- MOL Group er et vertikalt integreret olie- og gaskonglomerat, hvis hovedaktiviteter er: i) efterforskning, fremstilling og raffinering af råolie, ii) distribution af raffinerede olieprodukter både på engros- og detailniveau, iii) produktion og salg af petrokemikalier, iv) efterforskning og produktion af naturgas og v) transmission af naturgas i Ungarn. Med hovedsæde i Budapest har MOL Group aktiviteter i over 30 lande og beskæftiger ca. 25 000 mennesker på verdensplan
- OMV Slovenija er et slovensk selskab med begrænset ansvar, der kontrolleres af OMV-koncernen, et østrigsk integreret olie-, gas- og kemikalieselskab, der er aktivt på verdensplan. OMV Slovenijas hovedaktivitet er detailsalg af motorbrændstof via selskabets netværk af 119 tankstationer, der drives enten af OMV eller af partnerforpagtere.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.10438 — MOL / OMV SLOVENIJA

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag: M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/15)

1. Den 17. maj 2022 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- Ford Otomotiv Sanayi A.Ş. («Ford Otosan», Tyrkiet)
- Ford Romania S.A. («Ford Romania», Rumænien).

Ford Otosan erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over Ford Romania.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Ford Otosan er en bilproducent og -distributør med hjemsted i Tyrkiet, og selskabet er ligeligt ejet af Ford Motor Company og Koç Holding
- Ford Rumænien vil efter fusionen kun eje og drive en samlefabrik og et bilproduktionsanlæg i Craiova i Rumænien.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.10739 – FORD OTOSAN / FORD ROMANIA

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 («fusionsforordningen»).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag M.10709 — PARTNERS GROUP / FORTERRO)

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/16)

1. Den 17. maj 2022 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 anmeldelse af en planlagt fusion ⁽¹⁾.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- Partners Group AG (»Partners Group«, Schweiz)
- Jeeves Information Systems AB (»Forterro«, Sverige)

Partners Group erhverver enekontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Forterro.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Partners Group: udbyder af en bred vifte af skræddersyede investeringsfonde og porteføljer til internationale institutionelle investorer, der søger direkte adgang til aktiver på det private marked
- Forterro: leverandør af software og IT-løsninger med fokus på ERP-løsninger til fremstillings- og produktionsvirksomheder på mellemmarkedet.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.10709 – PARTNERS GROUP / FORTERRO

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Postadresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for fusioner
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag: M.10724 — ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2022/C 210/17)

1. Den 17. maj 2022 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 anmeldelse af en planlagt fusion ⁽¹⁾.

Anmeldelsen vedrører følgende virksomheder:

- ITOCHU Corporation (»Itochu«, Japan)
- Under Armour Europe (»Under Armour«, Nederlandene), et datterselskab ejet 100 % af Under Armour Inc. (»Under Armour Inc«, USA)
- Dome Corporation (»Dome«, Japan).

Itochu og Under Armour erhverver fælles kontrol, jf. fusionsforordningens artikel 3, stk. 1, litra b), og artikel 3, stk. 4, over hele Dome.

Den planlagte fusion gennemføres gennem opkøb af aktier.

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

- Itochu: et børsnoteret selskab, der er aktiv i en lang række industrier, bl.a. tekstilproduktion
- Under Armour: et børsnoteret selskab, der er aktiv inden for udvikling, markedsføring og distribution af beklædning (sports- og fritidstøj), fodtøj og sportstilbehør
- Dome: et aktieselskab, der (som forhandler) sælger, distribuerer og markedsfører Under Armour's sports- og sportsfodtøjs-mærke »Under Armour« i Japan.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis er omfattet af fusionsforordningen. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

Det bemærkes, at denne sag eventuelt vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer alle interesserede tredjeparter til at fremsætte eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Alle bemærkninger skal være Kommissionen i hænde senest 10 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Angiv altid referencen:

M.10724 — ITOCHU / UNDER ARMOUR / DOME

Bemærkningerne kan sendes til Kommissionen pr. e-mail, fax eller brev. Benyt venligst følgende kontaktoplysninger:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1 (»fusionsforordningen«).

⁽²⁾ EUT C 366 af 14.12.2013, s. 5.

Postadresse:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. maj 2022

(Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. maj 2022)

(Den Europæiske Unions Tidende C 192 af 11.5.2022)

(2022/C 210/18)

I indholdsfortegnelsen og på side 91, titlen:

I stedet for: »Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. maj 2022«

læses: »Kommissionens meddelelse om de tilbagebetalingsrenter og referencesatser/kalkulationsrenter for statsstøtte, der gælder pr. 1. juni 2022«.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)